

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2004

ఉపోద్ఘాతము

మానవ కళ్యాణానికి గతంలో అనేక ప్రయత్నాలు జరిగినై. కాని చెప్పుకోతగ్గ ఫలితాలు లేవనే చెప్పాలి. ఎక్కడో ఏదో లోపమున్నది. మనస్సే దీనికి కారణము. మరి ఏం దారి.? ఋగ్వేదంలో ఋత-చిత్ (Truth Consciousness) యొక్క ప్రసక్తి వున్నది. మనస్సు కతీతమైన అనేక చేతనాస్థాయిలను దాటి వెళ్ళినప్పుడు ఇది కనపడుతుంది. శ్రీఅరవిందులు దీనిని అతిమనస్సు (Supermind) అన్నారు. అనేక సంవత్సరాలు తపోదీక్షలో మునిగి, భగీరథ ప్రయత్నం చేసి, దానిని పట్టుకున్నారు (భగీరథుడు గంగను భూమ్మీదికి తెచ్చినట్లు). పట్టుకోవటమే కాకుండా దానిని క్రిందికి దింపారు. 1956 లో అది భూలోకంలోకి ప్రవేశించటం కూడ జరిగింది. ఇంకేమి – ఈ భూమి పావనమైనది. సావిత్రిలో చెప్పినట్లు:

> The Superconscient conscious grow on earth,
> The Eternal's wonders join the dance of Time
>
> (*Savitri*, p. 330)

మనమిక మనస్సు అనే అంధకారంలో పడికొట్టుకోనవసరం లేదు. అతిమానసిక చైతన్యము మనల్నిపుడు పరివేష్టించి వున్నది గదా. దాని ద్వారా మన ఐహిక జీవితమును కూడ దివ్య చరితార్థము చేయగలము.

సంపాదకుడు

21 ఫిబ్రవరి 2004

శ్రీమాత 126 జన్మదిన మహోత్సవము

Aditi - M.

అదితి – M (శ్రీమాత)
అదితి అనగా పరమేశ్వరుని అఖండచైతన్యము, శక్తి, ఆనందములు; – M (శ్రీమాత) వాటి సజీవరూపము, పరమ ప్రేమా, జ్ఞానమూ, శక్తి.

*

అదితి – M (శ్రీమాత) తనలో పరమేశ్వరుణ్ణి ధరించి వుంటుంది. సమస్త లోకములను నడిపిస్తున్న దివ్యచైతన్యమూ, శక్త్యానంద ములు – పరాశక్తి, పరాప్రకృతి, మహామాయ *(యయేదం ధార్యతే జగత్)*

శ్రీఅరవిందులు

29 ఫిబ్రవరి విశేషము

29 ఫిబ్రవరిని శ్రీమాత 'ది డే ఆఫ్ ది లార్డ్' అన్నారు. ఈ యేడు 'భూలోకంలో అతిమానసావిర్భావము' అని ఆమెచే అభివర్ణింపబ డిన ఆ సుదినముయొక్క 12 వ జయంతి. 'ది గోల్డెన్ డే' అనగా సువర్ణ సుదినము అని కూడ అన్నారు. భూలోకముయొక్క ఆధ్యా త్మిక చరిత్రలో ముఖ్యాతి ముఖ్యమైన ఈ దివ్యావిర్భావము కొరకే శ్రీమాతారవిందులు అనేక దశాబ్దములు శ్రమించిరి. దీనిని త్వరిత పరచుటకే చివరికి శ్రీఅరవిందుల దేహత్యాగము చేయవలసి వచ్చింది.

మనమెంత అదృష్టవంతులమో శ్రీమాత యిచ్చిన ఈ సందే శాన్ని బట్టి తెలుస్తుంది.

KK

ఈ క్షణికమైన శరీరానికి జన్మదినోత్సవము జరుపుకొను టవలన కొంతమంది ముచ్చట్లు తీరవచ్చును.

చిత్ శక్తి ఆవిర్భావమంటారా – అది ఈ సృష్టిలో నిరం తరం జరుగుతూనే ఉంటుంది కాబట్టి దానికి మనము ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు జోహారులు అర్పించుకోవచ్చు.

కాని ఒక సరికొత్త లోకము – అతిమానసలోకపు ఆవిర్భ వాన్ని కళ్ళారా చూసి ఆనందించటమనేది చాలా అపురూపమైన అవకాశము – ఎప్పుడోగాని ప్రాప్తించని మహావిషయము.

శ్రీమాత

(*CWM* Vol. 15, p. 198)

29 ఫిబ్రవరి – సువర్ణ దినము
మన గాఢ ఆకాంక్ష ప్రతిఫలించి తీరుతుంది
స్వర్ణోజ్జ్వల కాంతి ప్రసరణం

జ్ఞానస్వరూపం దీపం. భగవంతుని స్వరూపమే జ్ఞానం. అది తెలి యకపోవటమే అజ్ఞానం, అదే సకల వ్యత్యాసాలకు అనర్థాలకూ మూలం. ఆ మూలాన్ని సమూలంగా రూపుమాపాలంటే జ్ఞానాన్ని పొందాలి. జ్ఞానతేజస్సును ధరించాలి, భరించాలి. అప్పుడు అనంత తేజోవలయమవుతుంది విశ్వం. అచట అప్పుడు అంధకారానికి ఆనవాళ్ళయినా దొరకవు. ఏకత్వం పరిఢవిల్లుతుంది, అమరత్వం సిద్ధిస్తుంది. తాను పొందిన ఆ తేజోసాక్షాత్కారాన్ని శ్రీఅరవిందు లవారు, అందరికీ అందించటానికి, ఆ అనిర్వచనీయానుభూతిని **'The Golden Light'** *అన్న భావగీతంలో* **(sonnet)** *అక్షరబద్ధం చేసారు. ఆ గీతానువాదమిది.*

మీ సువర్ణ తేజస్సు నా మేధోవలయంలో ప్రవేశించింది
ఆ కాంతి పరిష్వంగంలో నా మనోకుహరంలోని వెలసిపోయిన
గదులు
జ్ఞానతేజోలంకృత అతీంద్రియోపరితలానికి దీటుగా విరిసినవి.
ఓ ప్రశాంత ఓజస్తేజోలంకరణం, ఓ ఓంకారజ్వాల

నా శిరస్సునుండి స్వరపేటికపై జాలువారింది మీ సువర్ణతేజస్సు.
నా వాక్కంతా ఇప్పుడు వేద పదబంధ స్వరకల్పన
ఆ నిశ్చల చింతన, నా ఏకైక స్వరమా! నీ స్తోత్రమాలిక;
నా మాటలు సురాపానమత్తచిత్తములు, దైవోన్మత్తములు.

మీ అమృతత్త్వంలో నా మనుగడను మర్దించి
మీ స్వర్ణకాంతిస్రవంతులు నా హృదయంలో సంగమించాయి.

ఇప్పుడు నా దేహం ఓ దేవాలయంగా ఎదిగింది, మీ ఆవాసంగా
మారింది
దాని భావోద్వేగములన్నీ ఏకాగ్రతతో మీ వైపే మరలి ఉన్నవి.

ఇప్పుడు మీ స్వర్ణకాంతులు నా పాదాలచెంత పారాడుచున్నవి
నేనున్న ధరిత్రి ఇపుడు మీ ఖేలావని, మీ పీఠం.

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

పై పద్యపు ఆంగ్లమూలం:

The Golden Light

Thy golden Light came down into my brain
And the grey rooms of mind sun-touched became
A bright reply to Wisdom's occult plane,
A calm Illumination and a flame.

Thy golden Light came down into my throat,
And all my speech is now a tune divine,

A paean-song of thee my single note;
My words are drunk with the Immortal's wine.

Thy golden Light came down into my heart
Smiting my life with Thy eternity;
Now has it grown a temple where Thou art
And all its passions point towards only Thee.

Thy golden Light came down into my feet:
My earth in now thy playfield and thy seat.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 5, p. 134)

భూలోకంలో అతిమానసావిర్భావము

29 ఫిబ్రవరి 1956

బుధవారం నాటి సామూహిక ధ్యానములో జరిగిన విశేషము:

నేటి సాయంకాలము దైవము ప్రత్యక్షముగ మన మధ్యన భౌతిక స్థాయిలో మూర్తీభవించెను. నేను ఈ విశ్వమునంతను మించిన బ్రహ్మాండమైన, సజీవమైన ఒక బంగారు రూపము నైతిని. ఈ లోకమును దైవము నుండి వేరుచేసిన బంగారు ద్వారము నా యెదట ప్రత్యక్షమైనది.

నేను దానిని చూసి ప్రేరేపితమై, "సమయమాసన్నమైనది", అని సంకల్పించి తక్షణమే ఒక పెద్ద బంగారు సమ్మెటను రెండు చేతులతో పైకెత్తి ఒక్క దెబ్బతో ఆ ద్వారబంధమును పటాపంచలు గావించితిని.

P.T.O

ఇక అప్పుడు పైనుండి అద్భుతమైన అతిమానసవృష్టి – చైతన్యవృష్టి, జ్యోతిశక్తుల వృష్టి ఈ భూగోళంమీదికి ధారాళంగా గుప్పించింది.

శ్రీమాత

(*CWM* Vol. 15, p. 202)

29-9-1914

శ్రీమాత తన 'ప్రార్థనలు, ధ్యానములు' లో 25 సెప్టెంబరు 1914 న ఈ విధంగా రాసుకున్నారు.

ఓ దివ్యజననీ...
దైవము సంకల్పించినాడు, నీవు నెరవేర్చెదవు:
పుడమిపై ఒక నూతనభానుడు ఉదయించును..
ఒక నూతన ప్రపంచం సృష్టించబడును,
పూర్వము చేసిన వాగ్దానములు తీర్చబడును.

29-3-1956

పై ప్రార్థన క్రిష్ణలాల్ అనే చిత్రకారుడు వేసిన వర్ణచిత్రము క్రింద ముద్రించబడి 29 మార్చి 1956 ప్రణామములప్పుడు పంచబడినది. అప్పుడు శ్రీమాత దానినీ విధంగా సవరించారు:

1956

29 ఫిబ్రవరి – 29 మార్చి

ఓ పరమేశ్వరా! నీవు ఆదేశించితివి, నేను పాలించితిని.
పృథ్విపై ఒక నూతన భానుడు ప్రాదుర్భవించినాడు
ఒక నూతన లోకము సృష్టించబడినది
గతములో చేసిన వాగ్దానములు తీర్చబడినవి.

(*CWM* Vol. 1, p. 249; Vol. 15, p. 103)

విషయసూచిక

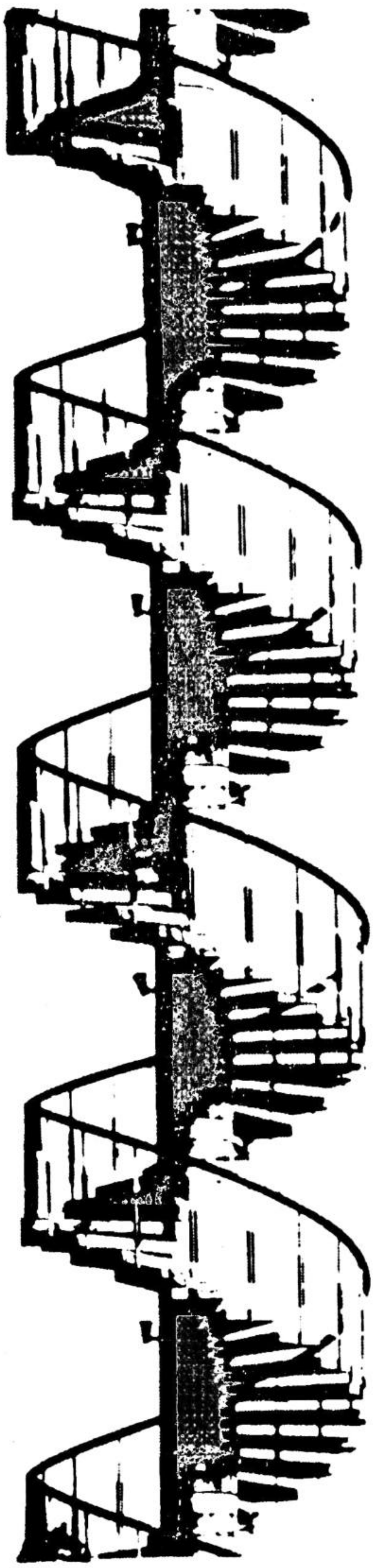

New year message (1 January 2004)

There are no conditions for receiving the influence of Sri Aurobindo and the Mother except faith, an entire sincerity in following the spiritual path and a will and capacity to open oneself to the influence; but this capacity usually comes as the result of sincerity and faith.

Sri Aurobindo

చేతనా హర్మ్యము – ఆరోహణాధిరోహణాలు

మనమెంత అజ్ఞానులం! మనకి భౌతికపదార్థాన్ని గురించి తెలుసు. మనస్సంటే ఏమిటో తెలుసు. కాని ఈ రెండు ఎక్కడినుంచి వచ్చినయ్యో తెలియదు. పైనుంచి ప్రాథమిక చైతన్యం వచ్చింది. శిలలు పుట్టినాయి. ఆ చేతనాస్థాయి పెరుగుతూ వచ్చింది. మనస్సు ఆవిర్భవించింది. కొంతమంది యోగులు ఇంకా పైస్థాయి నందుకోగలరు. కాని దానిని క్రిందికి తీసుకురాలేరు. ఎవరో మహాపురుషులు అవతరించి ఆ పనిచేయాలి.

– సంపాదకుడు

చేతన ఒక నిచ్చెన లాంటిది. అది ఒక్కొక్క యుగంలోను ఒక్కొక్క స్థాయిలో రాణిస్తూ ఉంటుంది. యుగాంతంలో ఒక మహాపురుషుడుదయించి నిచ్చెన పైమెట్టు ఎక్కుతాడు. ఎవ్వరు చూడని మరో చేతనాస్థాయి నందుకుంటాడు. పదార్థమయ లోకాన్ని వదిలేసి ఉన్నత స్థాయిని చేరుకోవడం సాధ్యమే. కానీ అలా చేరుకున్నప్పుడు ఆ సాధారణభూమికతో సంబంధం తెగిపోతుంది. ఆ విధంగా పదార్థమయ చైతన్యంతో సంసర్గాన్ని వదలకుండా

అవతార ప్రయోజనము

ఉన్నతస్థాయిని చేరి అక్కడ నుంచి అనేక భూమికల ద్వారా అట్టడుగు చైతన్యంతో అనుసంధానం ఏర్పాటు చేయడమే యుగ కర్తల ధ్యేయము. అలా చేయడంతో పై స్తరాలకూ, అట్టడుగు స్తరాలకూ అంతరం లేకుండా సంసర్గాన్ని ఏర్పాటు చేయడమే అవతార పురుషుల కర్తవ్యం. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క అవతారం పైకి అధిరోహిస్తూ ఒక్కొక్క సోపాన పంక్తిని చేరుతూ పోయిన ప్పుడు ఒక్కొక్క నూతన సృష్టి జరుగుతూ వచ్చింది.

అతిమానస సోపానము

నేడు పొందుతున్న స్తరాన్ని శ్రీఅరవిందులు అతిమానస మన్నారు. దీని ప్రభావంతో మానవచైతన్యం ఈ అతిమానస లోకంలో ప్రవేశించినప్పటికీ వైయక్తిక రూపం వదలుకోదు. అది తిరిగి వచ్చి నూతన సృష్టిని స్థాపిస్తుంది. అయితే ఇదే చరమశ్రేణి అని మాత్రం అనుకోగూడదు. ఇంకా ఎన్నో స్థాయి లున్నాయి. ప్రస్తుతం ఆ అతిమానసాన్ని పృథ్వి పైకి తేవడానికి కృషి చేస్తు న్నాము. తద్వారా ఈ లోకాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించాలనీ, సత్య పరిపాలనను పునః ప్రతిష్ట చేయాలనీ మా సంకల్పము. అది నిజంగా ఒక సక్రమమైన వ్యవస్థ కావాలి. ప్రతిదీ నియమిత స్థానంలో సుస్థిరం కావాలి. దీన్ని ప్రధానంగా నిర్వహించవలసిన మహాశక్తి, సర్వమంగళ స్వరూపురాలైన మహాసరస్వతి.

అతిమానసము క్రియాశీలి

పై స్థాయిలోని అతిమాన సాన్ని అట్టడుగు పదార్థ మయ జగత్తులో ప్రవేశపెట్టాలంటే పైకీ కిందికీ సునాయసంగా సంచరించగలగాలి. ఈ విధంగా చేయటానికి కావలసిన కృషి చైతన్యంలోపల జరగాలి. అది అవతార పురుషులకే సాధ్యము. వారు ఎక్కడ వున్నా, ఏ పరిస్థితిలో ఉన్నా ఆ చర్య జరుగు తూనే ఉంటుంది. వారు ఒక గదిలో నిర్బంధింపబడినప్పటికి, ఎవరితో సంబంధం లేకుండ ఒంటరిగా ఉన్నా చెతన్యానికి సంబం ధించిన ఈ పని చేస్తూనే ఉంటారు. వారు గుర్తింపు కోరరు. అతి మానస చైతన్యాన్ని పదార్థమయ జగత్తులో చొప్పించే ఈ కార్య

నిర్వహణకోసం వారి కెట్టి పదవులూ, అధికారాలూ అక్కర్లేదు. వారి కృషి ఫలితంగా సాధారణ మానవునికి అతిమానసంతో చైత న్యాత్మక అనుబంధం ఏర్పడినప్పుడు ఒక నూతన సృష్టి జరుగు తుంది. నూతన వ్యవస్థతో ఒక నమూనా నగరం ఏర్పడి, ఒక పరి పూర్ణ ప్రపంచానికి (perfect world) దారి తీయగలదు.

అనువాదం: డా॥ అ. ప్రభావతి, డా॥ అ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 3, pp. 178-79)

చేతనా స్తరములు[1]

ఈ సృష్టి మన భౌతిక నేత్రాలకు కన్పిస్తున్న పదార్థమయ జగ త్తుతో సరి కాదు. ఈ భౌతిక భూమికలకు పైన యితర భూమిక లున్నాయి. అవి అతిభౌతిక భూమికలు – ప్రాణభూమికలో ఎన్నో పొరలు. అలాగే మనోభూమికలో ఎన్నో పొరలు. అతిమానస చేత నలో పరమపురుషుని ఆనంద చైతన్యశక్తి దశలో ఎన్నో పొరలు ఉన్నాయి. ఈ పదార్థమయ జగత్తుయొక్క స్థితికి, గతికి మూల ములు ఆ అతిభౌతిక భూమికలే. అక్కణ్ణుంచి నిరంతరం ఈ భూమ్మీదకు వర్షించే శక్తులే ఈ జగజ్జీవనమునకు హేతువులు; దానిని అజ్ఞాతస్థాయి నుండి ధగధగాయమైన మహోన్నత స్థితికి పరిణమింప జేస్తాయి. దాని ముందర మానవమేధ ఒక మిణు గురు పురుగు మాత్రమే.

ఆ పరమ జ్యోతిస్సునకు ఈ సాంద్ర తమోమయమైన పదార్థస్థితికి నడుమ ఆశ్చర్యకరమైన చైతన్యభూమికలు నిచ్చెన మెట్లలాగే వున్నాయి.

మనస్సు పైన లోకములు

అదొక అవిచ్ఛిన్నమైన చేతనా సోపానముల పరంపర – ఒక

---

[1] Planes స్తరములు, లోకములు, భూమికలు

సోపానానికి, దాని పై సోపానానికి మధ్యన ఎడముండదు. అయితే మనమా ఉన్నత సోపానముల నధిరోహించేటప్పుడు అంచెల వారీగా చేతనోద్దీపనము కలుగుతుంది. ఒక్కొక్క అంతస్తుది ఒక్కొక్క విచిత్రచైతన్యము. ఈ చేతనాస్థాయిలను ఉన్నత మనస్సు, ప్రబుద్ధమనస్సు, స్వతః స్ఫురణము (Higher mind, Illumined mind and Intuition) అనవచ్చు. ఈ స్తరము లన్నిటిని దాటిన తరువాత అధిమనస్సు (Overmind) లోకి ప్రవేశించ వచ్చును. ఇంకా అనేక స్తరముల ద్వారా పయనించి అనేకానేక పరివర్తనముల పిదప అతిమనస్సు లేక విజ్ఞానము (Supermind or Divine Gnosis) కనబడుతుంది.

ఈ స్తరములను గురించి మనము వివరంగా తెలుసుకో వాలి. అవి కేవలం మనం చూసి ఆనందించటం కాదు. మనం వాటిలోకి ప్రవేశించినప్పుడు మన ప్రకృతిలో మౌలికమైన మార్పు వస్తుంది. ఇక ఈ మనస్సు, దాని ఆలోచనలు ఎందుకు పనికిరావు. ఈ లోకంలో ఆలోచనాశీలమైన మానవులున్నట్లుగానే ఆయా లోకాలలో ఆయా ధర్మాల ననుసరించిన మరొక రకమైన జీవు లుంటారు. మన మక్కడికి వెళ్లినపుడు మనకి కూడ ఆ విధమైన స్ఫూర్తి కలిగి మనం దేవతాస్వరూపుల మౌతాము.

పై పేరా ఆంగ్లమూలం:

(In themselves these grades are grades of energy-substance of the Spirit: for it must not be supposed, because we distinguish them according to their leading character, means and potency of knowledge, that they are merely a method or way of knowing or a faculty or power of cognition; they are domains of being, grades of the substance and energy of the spiritual being, fields of existence which are each a level of the universal Consciousness-Force constituting and organising itself into a higher status. When the powers of any grade descend completely into us, it is not only our thought and knowledge that are affected, – the substance and very grain of our being and

consciousness, all its states and activities are touched and penetrated and can be remoulded and wholly transmuted. Each stage of this ascent is therefore a general, if not a total, conversion of the being into a new light and power of a greater existence.)

*

అతిమనస్సు, అధిమనస్సు

అతిమనస్సే గనుక ఆదినుండి ఒక సృజనాత్మక శక్తిగా ఇక్కడ తన పని ప్రారంభించి ఉంటే, మనం ఇపుడు చూచే ప్రపంచం వంటి వస్తువు అసంభవమై ఉండేది; దాని సృష్టి ఆదినుండి కూడ దివ్యప్రకాశంతో నిండి ఉండేది. అపుడు ద్రవ్యంయొక్క నిశ్చేతన లోపల ఎట్టి అంతర్లయనం ఉండేది కాదు. అందుచేత ద్రవ్యమందు చేతనయొక్క ప్రయాసపూర్ణమైన ఎట్టి క్రమపరిణామం కూడ ఉండేది కాదు. మన ఇప్పటి ప్రపంచం అధిమనస్సు సృష్టి గనుక, విశ్వంయొక్క పై సగానికి, క్రింది సగానికి నడుమ ఒక గీత గీయబడింది. అది పరార్థం, ఇది అపరార్థం అనే పేర్లు వచ్చినాయి. పరార్థం, సత్తు, చిత్తు, ఆనందం, మహస్సు (అతిమానసం) లతోను, అపరార్థం మనః ప్రాణ, ద్రవ్యాలతోను కూడి ఉంది. ఈ గీత మధ్యవర్తి అయిన అధిమనస్సు. ఇది స్వయంగా ప్రకాశమయమే అయినా, మనసు సంపూర్ణ అవిభాజ్య అతిమానస తేజస్సునుండి వేరుచేస్తుంది. ఇది నిశ్చయంగా అతిమనస్సుమీదే ఆధారపడినా, దానిని విభజించి, విరజిమ్మి, వేరువేరు రూపాలు, శక్తులు, సర్వ విధ బహుత్వాలలోనికి విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది – స్వీకరిస్తూనే విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది. ఇలా విచ్ఛిన్నం చేయబడిన ప్రతి వస్తువు మరల, పరిగణించేవాని చేతన మరింత తగ్గినపుడు, మానసిక మానవునికి గన్పించినట్లు, ఏకైక సత్యంగానో, లేక ప్రధాన సత్యంగానో కన్పించగా, తక్కినవి గౌణంగానో, తద్విరుద్ధంగానో తోచవచ్చు.

*

లోకాల ధర్మములు

ఒక్కొక్క లోకానికి ఒక్కొక్క ధర్మముంటుంది. ఒక లోకపు సత్యాలు ఆ పై లోకాలకు వర్తించకపోవచ్చు. ఉదా: అహము, కోరికలు మనో, ప్రాణిక, దైహికాలున్న అజ్ఞానలోకపు లక్షణాలు. అవి లేని మనిషి ఎందుకు పనికిరాని మొద్దు రాచ్చిప్పోతాడు. కాని మనం పైకి వెళ్ళిన కొలది, కామాహంకారాలు ఇక సత్యాలుగా గన్పించవు. అక్కడవి యథార్థపురుషుని, సత్యసంకల్పాన్ని వికృతపరచే అనృతాలు (falsehoods). అలాగే దైవశక్తులకు, అసురశక్తులకు నడుమ జరిగే సంఘర్షణమిచ్చట ఒక సత్యం; కాగా మనం పైకి వెళ్ళిన కొలది దాని సత్యం అల్పతర మవుతూ, చివరికి అతిమనస్సునందు అదృశ్యమవుతుంది. ఈ సంఘర్షం కాక, ఇతర సత్యాలు అక్కడ కూడ మిగులుతాయి కాని, అవి అక్కడ తమ స్వభావాన్ని, ప్రాముఖ్యాన్ని, సకలమందు తమకుగల స్థానాన్ని మార్చుకుంటాయి. పోతే సవ్యక్తిక, నిర్వ్యక్తికాల నడుమగల అంతరం లేక వ్యత్యాసం అధిమనస్సుయొక్క సత్యం; కాగా అతిమనస్సునందు వాటికి వేరువేరు సత్యత లేదు. అక్కడవి అవిచ్ఛేద్యంగా ఏకం. కాని ఎవడు అధిమనస్సు – సత్యాలను వశం గావించుకుని అనుజీవించడో, అతడు అతిమానస సత్యాన్ని చేరుకోలేడు. అందుకని సాధకుడు ప్రతిమెట్టు మీద తన పాదాలను గట్టిగా నిలిపి, వాటికి విశ్రాంతి నివ్వాలి. అది శిఖరాన్ని చేరుకునేందుకు ఆవశ్యకం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటేశ్వరరావు; ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి; చెలసాని నాగేశ్వరరావు ('యోగంపై లేఖలు' నుండి)

(*CWSA*. Vol. 12, pp. 248-49/ *Essays Divine and Human*, p. 241; *SABCL* Vol. 19, pp. 937-38; Vol. 22, pp. 243, 258)

అతిమానసం అంటే ఏమిటి?

'అతిమానసము' (Supermind) అనే పదము తొలుత నాచే వాడబడినది. అప్పుడి నుండి ప్రజలు అతిమానసము అన్న పదాన్ని మనస్సుకు పైనున్న భూమిక లన్నిటికీ ఉపయోగిస్తున్నారు.

*

మేము ఒక స్థాయి చేతనను 'అతిమానసము' అని పేర్కొన్నాం. కాని ఆ పదం సందిగ్ధానికి తావిచ్చింది. ఎందుకంటే ఆ పదం సాధారణ మనస్సుకంటె మేలైన ఉన్నత మనస్సుగా భావింపబడిందేకాని, సమూల పరివర్తనం చెందిన మనస్సుగా గ్రహింపబడలేదు. లేదా అందుకు భిన్నంగా, మనస్సు కావల నున్నదంతా అతిమానసంగా పరిగణింపబడింది. ఆ కారణంగా అది విస్తారంగా ఎంచబడి చివరకు అనిర్వచనీయ పరమాత్మగా కూడ ఊహించబడింది. 'అతిమానసం' యొక్క అర్థానికి హద్దు లేర్పరచుటకై మనం 'సత్యచేతన' అనే సహాయకారియైన పదాన్ని అంగీకరిద్దాం.

*

అతిమానసంయొక్క ప్రధాన గుణం సత్యచేతనము. అది తన అంతర్గత ప్రకృతి ద్వారా తన వెలుగువలన సత్యాన్ని, గ్రహించగలదు. అది జ్ఞానం కోసం ప్రయత్నించనవసరం లేదు. సహజంగా జ్ఞానం కలిగే వుంటుంది.

*

మనస్సు చేతనయొక్క అత్యున్నత శక్తి కాదు. ఎందుకంటే సత్యం మనస్సుయొక్క స్వాధీనంలో లేదు. అది కేవలం సత్యంయొక్క అజ్ఞాన అన్వేషి. మనస్సు కావల చేతనయొక్క అతిమానస లేక విజ్ఞానశక్తి వుంది. సత్యం శాశ్వతంగా దాని స్వాధీనంలో వుంటుంది. ఈ అతిమానసము తన మూలంలో క్రియాత్మక చేతనయే; పరమాత్మయొక్క అనంతజ్ఞానము, అనంత సృజనశక్తి దాని సహజధర్మములు.

*

మనస్సుకన్న ఉన్నతమైన క్రియాత్మక సంకల్పము మరియు జ్ఞాన తత్వము ఏకత్వ – అనేకత్వముల మధ్యనున్న శక్తి.

*

అతిమానసము, సచ్చిదానందానికి నిమ్నసృష్టికి మధ్యన వుంది. అది మాత్రమే దివ్యచేతనయొక్క స్వయం నిర్ణయ సత్యాన్ని కలిగి వున్నది. అదే సత్య సృష్టికి అవసరమైనది.

*

విశ్వాతీత పరమ సచ్చిదానందము అన్నిటికన్న పైన వున్నది; అతిమానసము దాని స్వీయ ఎరుక శక్తి, ప్రపంచపు ఎరుక శక్తి. ప్రపంచం ఆ సచ్చిదానందంలోనిదే కాని బైటిది కాదు.

*

Supermind at its highest reach is the divine Gnosis, the Wisdom-Power-Light-Bliss of God by which the Divine knows and upholds and governs and enjoys the universe.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: బి. నరసింహాయ్య

(*SABCL* Vol. 26, p. 110; Vol. 18, pp. 123-25; Vol. 16, p. 70; Vol. 17, p. 7; Vol. 18, p. 122; Vol. 22, p. 239; Vol. 17, p. 73)

ఈ భూమ్మీద అతిమానసము ఆవిర్భవించనున్నదని గతంలో చేసిన వాగ్దానములు ఇప్పుడు నెరవేర్చబడినవి.

ఆ అతిమానసము నేడిక్కడ ఆవిర్భవించి, తన కర్తవ్యమును నిర్వహించుచున్నది. ఎంత గుడ్డివాళ్లయినా, నమ్మకం లేని వాళ్లయినా, అజ్ఞానులైనా ఈ విషయాన్ని గుర్తించే రోజు వచ్చి తీరుతుంది.

శ్రీమాత

అతిమనస్సు[2] యొక్క లక్షణములు

మనస్సు కతీతమైన జ్ఞానము

అతిమనస్సుయొక్క ప్రధాన లక్షణం తాదాత్మ్య జ్ఞానం – ఈ జ్ఞానంచేత సర్వాత్మ తెలియబడుతుంది. దివ్యసచ్చిదానందం తెలియబడుతుంది. అంతేకాక, అభివ్యక్త-సత్యం సైతం తెలియబడుతుంది. ఏలన, "సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ", "వాసుదేవః సర్వం" కదా. పోతే మనస్సు అజ్ఞానానికి ఉపకరణంగా తెలుసుకోవాలని మాత్రమే ప్రయత్నిస్తుంది. కాగా అతిమనస్సు జ్ఞానవంతమైన జ్ఞాత; ఏలన అది జ్ఞాన, జ్ఞేయములతో ఏకం, అందుచేత అది సర్వవస్తువులను తన స్వీయ సత్యంయొక్క వెలుగులో, తానే అయిన వాటి యథార్థ ఆత్మయొక్క వెలుగులో చూస్తుంది. అది నిష్క్రియశక్తి మాత్రమే కాక, సక్రియ శక్తి కూడ. జ్ఞానం మాత్రమే కాక, జ్ఞానము ననుసరించి ప్రవర్తించే క్రియాశక్తికూడ. కావున దానికి తన స్వీయశక్తి ఉంది. ఈ శక్తిలో అది సరాసరి ప్రకాశ, సత్యాత్మకమైన తన స్వీయప్రపంచాన్ని అభివ్యక్తం చేయగలదు. కాగా ఈ ప్రపంచమందు సర్వం ఏకంయొక్క సామరస్య, సమైక్యాల మీద సచేతనంగా ఆధారితమై ఉంటుంది; అజ్ఞాన ఆవరణచేత గాని, ఏ ఇతర మారువేషంచేతగాని, ఏమాత్రం చెదిరిపోదు. అందుచేత అతిమనస్సు సమస్త సంభవ అభివ్యక్తిని అతిక్రమించి ఉండేది కాదు. అయితే అది ఈ ప్రపంచంయొక్క మన ప్రస్తుత మనః ప్రాణ దేహాత్మకత్రయానికి పైన ఉంది.

*

సత్యజ్ఞానము దాని ధర్మము

అతిమనస్సు వాస్తవముగా అజ్ఞానరహితమైన సత్యచైత

---

[2] Supermind ని తెలుగులో 'అతిమనస్సు' కన్నా 'పరమమనస్సు' అంటే బాగుంటుందని ఈ అనువాదకుని అభిప్రాయము. దీని కాధారంగా శాస్త్రాలను కూడా ఉటంకిస్తున్నారు. తైత్తిరీయ సంహిత (కృష్ణయజుర్వేద సంహిత, 5-5-1-4 – "అగ్నిః అవమో దేవతానాం విష్ణుః పరమః" – దేవతలలో అగ్ని అధమ (దోషయుత, కామ) మనసు; విష్ణువు పరమ (నిర్దోష, శుద్ధ) మనస్సు. కాని 'అతిమనస్సు' అనే పదము ఇంతవరకు చలామణిలో ఉండి బాగా పాతుకుపోయింది.
– సంపాదకుడు

న్యము. అయితే ఈ అజ్ఞానమే మన ప్రస్తుత మధ్యస్థ స్వరూపానికి ఆధారము. ప్రకృతి మనలోని అజ్ఞానమును రద్దుపరచి మనకు ఆత్మజ్ఞానమును, విశ్వజ్ఞానమును, సత్యచైతన్యమును ప్రపంచములో మనము నిర్వర్తించవలసిన కార్యమును గురించిన అవగాహనను మనకు సమకూర్చ యత్నించుచున్నది. అతిమనస్సు సత్యచైత న్యమే ఐనందున దానిలో సత్యజ్ఞానము, శక్తి అంతర్గతమై యున్నవి. అది తనదైన ఋజుమార్గమున లక్ష్యమును చేరగలదు. దాని కార్య క్షేత్రము బహువిస్తారము, అసమానమూను. ఇందుకు కారణము — సత్యజ్ఞానము అతిమనస్సుయొక్క సహజలక్షణము. అది జ్ఞానము నార్జింప నవసరము లేదు. జ్ఞానమునది స్వతహా కలిగియున్నది. దాని ఆరోహణ క్రమము అజ్ఞానమునుండి అసంపూర్ణ జ్ఞానము నకుకాక, సత్యమునుండి అధికసత్యమునకు, సరైన ప్రత్యక్ష జ్ఞానమునుండి ఇంకను గాఢమైన ప్రత్యక్ష జ్ఞానమునకును, కొంత అంతర్జ్ఞానమునుండి మరింత అంతర్జ్ఞానమునకును, పెరుగుచున్న వైశాల్యమునుండి మరింత వైశాల్యము ద్వారా చివరకు అనంత త్వమునకును దారితీయును.

సర్వజ్ఞత సర్వకర్తృత్వము

దాని శిఖరములు సర్వజ్ఞత్వ మునకును, సర్వశక్తివంత సర్వ కర్తృత్వమునకును ప్రతీకలు. అది పరిణామమార్గమున తనను తాను అభివ్యక్తము చేసుకొనుచు దశలవారిగా పరాకాష్టను చేరు నప్పుడు దానిలో కొంచెమైనను అజ్ఞానముకాని, అపోహకాని వుండుటకు అవకాశమే లేదు. దాని ఆద్యంతములు సత్యము, జ్ఞాన ముగాక వేరేమియు కాదు. దాని జ్ఞానము సత్యమైనట్లే, దాని కార్యము కూడ సత్యమే. అది తన కార్యనిర్వహణలో తడబడు టగాని, జారిపడుటగాని ఎన్నటికి జరుగదు. అతిమనస్సులో భావావేశములుకూడ సత్యమునే పాలించును. సంశయ భ్రమలకు లోనుగావు, సత్యధర్మములకు దూరము కావు, సౌందర్యానంద ములను దుర్వినియోగపరచవు, ఋజుమార్గమును వదలిపోవు. అతిమనస్సులో విజ్ఞానము తప్పు దారిపట్టించదు, స్థూలత్వమును పొందదు. ఇందుకు భిన్నముగా సాధారణ (కామ) మనస్సులోని

తెలివి (బుద్ధి) అజ్ఞానాహంకార మమకారములను దోషములతో కూడి స్థూలమై అతిమనస్సుయొక్క పరిపూర్ణతను కోల్పోయి తిర స్కారము, సంశయ, దుర్వినియోగములకు లోనగుచున్నది. అతి మనస్సునుండి వెలువడు అసంపూర్ణ వాక్కు కూడ సత్యమునే సంతరించుకొని అధికసత్యమునకు దారితీయును. దాని అసం పూర్ణక్రియయును చివరకు సఫలమై సమాప్తమగును.
(*SABCL* Vol. 16, pp. 41-42)

*

ఈ విశ్వమందలి స్థావర జంగమాత్మక వస్తుజాలమంతయును నిత్యాద్వయాఖండ పరమేశ్వరుడు తననుండి, తన స్వరూపమైన చైతన్యమునుండి తనలోనున్న స్వయం సాక్షాత్కారాత్మక, స్వయం నిర్ణయాత్మక, స్వయంప్రకటనాత్మక చైతన్యశక్తివలన అభివ్యక్త మైనవే. ఆ అనంతుడు తన స్వీయజ్ఞానాత్మక శక్తివలన తన నుండి విశ్వమును అభివ్యక్తము చేయగల మహాధర్మము (law) ను మొదట వెలువరించి దాని కనుగుణముగా మన యింద్రియ ముల కనుభవమగుచున్న ఈ భౌతికజగత్తునేగాక దాని వెనుక నున్న సూక్ష్మరూపములను కూడ నిర్ణయించును. ఆ అనంతశక్తి ఇట్లు నిర్వహించుటకు అచేతనగాని, మనోకల్పనగాని, చాపల్య ముగాని కారణములు కావు. దానికున్న అనంతమైన దివ్యస్వా తంత్ర్యము, ఆ స్వాతంత్ర్యమువలన లభించిన అనంతమైన అవ కాశములు, ఆ అవకాశములను వినియోగించుకొని అనంతవైవి ధ్యముగల సృష్టి చేయవలెనను దివ్యసంకల్పము, ఆ సంకల్పమును ఆచరణలో పెట్టించగల ధర్మము (law) సృష్టించబడిన సమస్త వస్తువులను వాటి స్వరూపస్వభావముల కనుగుణముగా పరిణా మము చెందునట్లు నిర్బంధించుచున్నవి.

చిచ్ఛక్తి (చైతన్యశక్తి) నుండి మొదట ఆవిర్భవించిన మహా విజ్ఞానము (అతిమనస్సు, లోగోస్) తనను తాను అనంత వైవిధ్య ముగల వస్తువులనుగా విభజించుకొని తనకు జగన్మాత (చిచ్ఛక్తి) నుండి లభించిన క్రియాశక్తి సహాయముతో ఆ వస్తువులకు రూప ముల నేర్పరచి వాటన్నింటిలోను పరిణామము సిద్ధింపజేయుటకు

వాటిలో క్రియాశక్తితో కూడి ప్రవేశించును. మానవచైతన్యము ప్రకటించగల మనోవిజ్ఞానముకంటె ఈ మహావిజ్ఞానము ఎన్నో రెట్లు అధికమైనది. అధిక శక్తిసంపన్నమైనది. మహాధర్మము నను సరించి సృష్టికార్యమును సమర్థవంతముగా నిర్వర్తించగల ఈ అనంత మహావిజ్ఞానమునే మనము సౌలభ్యముకొరకు అతిమనస్సు (Supermind) లేక శుద్ధజ్ఞానము (Gnosis) అనుచున్నాము.
(*SABCL* Vol. 21, pp. 756-57)

*

అతిమనస్సుయొక్క లక్షణమైన సత్యచైతన్యము, పరమ మనోజ్ఞానము (మహావిజ్ఞానము) ఒక్కటే. అది సంపూర్ణము. అది తనను తాను ఐచ్ఛికముగా సంకోచింప జేసికొనినను లేక పాక్షికముగా అభివ్యక్తము చేసికొనినను దాని స్వరూపము మారదు. దాని సంకోచావస్థ అజ్ఞానమువలన సంభవించునది కాదు. ఇంకను అది అజ్ఞానమునకు దారితీయదు. ఆ స్థితిలో జ్ఞానము లేకపోవుటగాని, జ్ఞానమును బిగపట్టి వుంచుటగాని జరుగదు. అప్పుడు సత్యచైతన్యము ప్రకటింపబడక పోయినను అది అతిమనస్సులో అంతర్గతముగా నుండును. వీటన్నిటికంటె ముఖ్యము అచ్చట వైరుధ్యము లుండవు. మన మనస్సుకు తోచు అనుకూల ప్రతికూల భావములు అతిమనస్సులో సరైన సంబంధము కలిగి సమన్వయము చెంది వుండును. సామాన్యదృష్టికి గోచరించు విరుద్ధ భావములు సంపూర్ణముగ సమత్వము పొందుటయే అతిమనస్సు యొక్క ప్రధానలక్షణము. అతిమనస్సులో చేరిన పరిమిత వస్తువు అనంతమును పరిమితము చేయజాలదు. పైగా అది తానే అనంతమైనట్లు భావించును. సాపేక్షికము, అనిత్యమునైన వస్తువు నిత్యవస్తువుతో విరోధించక దానితో సరైన సంబంధము కలిగియుండి తనను తాను నిత్యవస్తుస్వరూపిణిగానే భావించును.

కాలము శాశ్వతమునకు ప్రవాహరూపము. శాశ్వతమును క్షణములో ననుభవించ వీలగును. శుద్ధచైతన్య స్వరూప పరిపూర్ణ పరమేశ్వరుడు అతిమనస్సులో దివ్యచైతన్యరూపములో నున్నాడు. అతిమనస్సు, దాని అభివ్యక్తరూపమైన ప్రపంచము సత్యములు

కావున జగన్మిథ్యావాదము చెల్లదు. స్వయం ఖండనకు లోనగు మాయావాద సహాయముతో అతిమనస్సుయొక్క అస్తిత్వమును నిరూపించ నవసరము లేదు. దేవుడు సత్యమని తెలిసికొనుటకును, దేవుని దర్శించుటకును జీవితమునుండి పారిపోనక్కర లేదు. విశ్వమంతటితో తాదాత్మ్యము చెంది జీవించుటవలనగాని విశ్వాతీత సమాధిస్థితిలోగాని దేవుని దర్శించవచ్చును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదము: చెలసాని నాగేశ్వరరావు ('యోగంపై లేఖలు' నుండి), డా॥ కోట. వెంకటేశ్వరరావు (గుంటూరు)

(*SABCL* Vol. 16, pp. 44-45)

అతిమానస విజ్ఞానముయొక్క ఆవశ్యకత

సృష్టికంతటికి మానవజన్మ ఉత్కృష్టమైనది. మానవుడు నేటి వరకు చాలా ప్రగతి సాధించాడు. కాని అదంతా కూడ కేవలం తన మానసిక మసకవెలుగు మీద ఆధారపడినదే. అంతకంటె ప్రమాణమైన దివ్యజీవనము. మనస్సుకంటె ఉన్నతమైన అతిమానసము వలననే సాధ్యము. కాబట్టి మనం దానికోసం ఆకాంక్షించి, తపించి, ఎలాగైనా సరే దానిని గ్రహించి, మన ప్రకృతిని దాని వెలుగులో ఉద్దీపింపజేసికొని, దివ్యజీవనమును సొంతము చేసుకొనెదము గాక. — *సంపాదకుడు*

ఈ భూమి మీదనే మానవుడు దివ్యజీనవాన్ని అనుభవించాలి. మానవ ప్రకృతిలో మౌలికమైన మార్పు – పరిణామము ద్వారా గాని, లేక విప్లవాత్మకమైన మార్పువలన గాని – రావాలి. అయితే నేటి మానవుడు మనోప్రాణికదైహికములకు బద్ధుడై యున్నాడు. ఆతని జీవితమూ అంతే. వాటిని అధిగమించవలెనన్నచో పూర్ణ చైతన్యమును, ఆధ్యాత్మికశక్తిని పొందవలసి యున్నది. అప్పుడు

గాని ఈ మనోప్రాణిక దైహికముల క్షుద్రరూపములు అతనిని వదలవు. అప్పుడుగాని వాటి ఉన్నతరూపములను పొందలేవు. ఒక ఘనతర చైతన్యము, ఘనతరశక్తి వచ్చి ఈ మనోప్రాణిక దైహిక ప్రస్తుత రూపములను దివ్య ప్రతిరూపములుగా మలచును. అవి యిక అజ్ఞానపు తెరలు కాబోవు – దివ్యజ్యోతి, దివ్యశక్తి, దివ్యజీవన విధానములకు వాహికములు. ఇది సాధ్యమేనా అనే సందేహం కలుగవచ్చు. దానికి జవాబు (Supermind) అతిమానసము.

ఈ సందర్భంలో మనం ఒక సంగతి గుర్తు తెచ్చుకోవాలి. జడపదార్థం కంటె జంతుజీవనము ఎంత గొప్పదో, జంతువుల కంటె మనస్సు ఎంత గొప్పదో, అలాగే ఈ మనస్సుకంటె గొప్ప శక్తి ఒకటి ఉండాలి కదా! దాని పేరే Supermind అది ఈ మనిషి యొక్క మనస్సులోకి, శరీరంలోకి, మొత్తం జీవితంలోకి ప్రవేశించి వాటిని పూర్తిగా ప్రక్షాళనం గావించి నూతన రూపములను సృష్టిస్తుంది.

*

అతిమానసమనగా ఈ పదార్థగత మనోమయ జీవితానికి అతీతమైన మరియొక శ్రేణి. ఈ భూమిమీద జడపదార్థము, మనస్సు, జీవము ఎలాగైతే సృష్టించబడినవో అదే విధంగా, ఈ పదార్థమయ జగత్తులో, ఈ కాలప్రవాహంలో, దాని సమయ మాసన్నమైనప్పుడు అతిమానసము (Supermind) ఆవిర్భవించవలసియున్నది. నిజం చెప్పాలంటే ఈ మనస్సులోను, జీవితంలోను, పదార్థంలోను అతిమానసము అంతర్లీనమై యున్నది. కాని అది తన శక్తిని పూర్తిగా ఉపయోగించలేదు. ఎందుకు కొరగానికొయ్యయిన ఈ అర్భకత్రయము అందుకు పనికిరాదు.

అదొక నిస్సహాయమైన పరిస్థితి. ముందుకు సాగనివ్వదు. పైనుంచి అతిమనస్సు అనే వజ్రాయుధం దిగివచ్చి ఈ భూమిమీద ఆవిష్కారమై ఈ భౌతిక, ప్రాణిక, మానసిక విభాగములలో తనను తాను ప్రకటించుకున్నప్పుడే మానవునికి వాటివలన ప్రయోజనము కలుగుతుంది. అప్పుడే మన వ్యవహారమంతా

పూర్తిగ దైవికక్రియగా మారి దివ్యజీవన మనేది సాధ్యమవుతుంది. మరో సంగతి మనం తెలుసుకోవాలి. జడపదార్థంలో జీవము, మనస్సు పూర్వమే నిమగ్నమై వున్నవి కనుక అవి కాలక్రమేణా పరిణామగతిలో బహిర్గతమై పుట్టినవి. అనగా మొదట అంతర్లయమైన శక్తియే తరువాత బహిర్గతము కాగలదు. అటులకాని యెడల అది అసంభము.

అతిమనస్సు (Supermind) దానియొక్క సత్యచేతన (Truth-consciousness) ఆవిర్భవించి తీరుతాయి – నేడో రేపో. వాటి ఆవిర్భావము రెండు విధాలుగా జరుగుతుంది. పైనుంచి దిగిరావటం అనగా దివ్యశక్తి ఆవిర్భావము (a self-revelation of the Spirit) మరియు ప్రకృతి గతమైన పరిణామ ప్రక్రియ (an evolution in Nature). The ascent is necessarily an effort, a working of Nature, an urge or nisus on her side to raise her lower parts by an evolutionary or revolutionary change, conversion or transformation into the divine reality and it may happen by a process and progress or by a rapid miracle. The descent or self-revelation of the Spirit is an act of the supreme Reality from above which makes the realisation possible and it can appear either as the divine aid which brings about the fulfilment of the progress and process or as the sanction of the miracle.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 16, pp. 41-44)

అతిమనస్సు ఉన్నదా?

(సందేహం – సమాధానం)

పరాచైతన్యము క్రిందికి దిగివచ్చి శిలనుంచి మానవుల వరకు గల అనేక చరాచర రూపములను తాలుస్తుంది. ఈ నిమ్నరూపములు అభివృద్ధి చెందుతాయి. పరిణమించి ఊర్ధ్వచైతన్యమువైపు మనుగడ సాధిస్తాయి. కాని జడపదార్థానికి మొదట్లో, ఆ పరిణామము చెందక ముందర, తనకంటె గొప్పవైన ప్రాణులు, జీవుల రాకను గురించి తెలియదు. భౌతికవాది కూడ అంతే – ఆత్మ ఒకటి వుంటుందని, అతిమానసము అనేది ఒకటి వుంటుందని నమ్మడు. అతని అజ్ఞానమే దీనికి కారణము.

సంపాదకుడు

భూలోకంలో దివ్యజీవనమా?

భౌతికప్రపంచంలో దివ్యజీవనం సంభవమంటే భౌతికవాదులు ఒప్పుకోరు. ఆత్మకు, ఈ జీవపరిణామానికి ఒక ఆధ్యాత్మిక గమ్యం వున్నదని అంగీకరించే తత్త్వశాస్త్రం సైతం దివ్యజీవితాన్ని ఆవిష్కరించే శక్తి భూమికి లేదని విస్పష్టంగా ప్రకటిస్తుంది. భూమినుండి, శరీరం నుండి నిష్క్రమించిన పిమ్మటే దివ్యజీవనం సాధ్యమని ఆ తాత్త్వికుల ఉద్దేశ్యం. ఈ సృష్టి సర్వస్వం మాయ, భ్రాంతి కాకపోయినా, స్వచ్ఛమైన ఆత్మలోగాని, లేక మరో సూక్ష్మ భౌతికభూమికలో మాత్రమే దివ్య ఆధ్యాత్మిక జీవనం (అస్తిత్వం) సంభవ మవుతుంది అని వారు భావిస్తారు. దివ్యజీవితంగానీ, దివ్యమైనది ఏదైనా ఈ భూమిపై త్వరలో సిద్ధించేందుకు అనేక అవరోధములు ఉన్నాయని మానవహేతువు భావిస్తుంది.

మనస్సుయొక్క అపనమ్మకం

అతిమనస్సు వంటి సుస్పష్టంగా గుర్తించతగినది ఏదైనా నిర్దిష్టంగా, సమగ్రంగా అభివ్యక్త మయ్యేంతవరకు లేదా ఈ పృథ్వీపై అవరోహించి, పృథ్వీ చైతన్యాన్ని తన వశం చేసుకో

నేంతవరకు అసలు అతిమనస్సు వున్నదా అని మనం నిశ్చయంగా నమ్మలేము. అంతవరకు మన మనసే సమస్త విజ్ఞానానికి న్యాయ నిర్ణేత. సమస్త జ్ఞానాన్ని సూచించే క్షేత్రం అదే. ఒక నిశ్చయమైన యథార్థజ్ఞానం మనస్సుకు లేదు. అన్నింటినీ మనస్సు సందేహిం చాల్సిందే. అన్నింటినీ పరిశీలించాల్సిందే. దేనిమీదా గట్టి నమ్మకం లేదు. అందుకనే ఏ సందేహానికి ఆస్కారం లేని పరమ ప్రమాణం – దానిని అతిమనస్సు అను లేక ఋతచిత్ (సత్య చైతన్యం) అను – అవసరమున్నది. అటువంటి జ్ఞానం వుండి తీరాలి. అటుల కానియెడల అసలు జీవితానికి అర్థంగానీ, లక్ష్యము గానీ విముక్తిగానీ లేదు. మరి మనమెందుకు బ్రతుకుతునట్టు?

అతిమనస్సు ఎందుకు?

ఆ సత్యచైతన్యం లేకుండా చైతన్యం తన పరమార్థాన్ని సాధించలేదు. అది లేకుండా తనదైన మహోన్నత ఫలితం ఉండదు. ఒక ఫలితం లేని, పరిణామంలేని ఒక శూన్యం, ఒక అవమానకరమైన పరాభవమే దాని అంతం. తనలోని సత్యం ఏమిటో అది తెలుసుకోవాలి. తన అస్తిత్వపు లక్ష్యమే సత్యం అని అది గ్రహించాలి. అజ్ఞానంలో వున్న సత్యం, జ్ఞానం అజ్ఞానం ద్వారా సత్యం, జ్ఞానం పొందాలని అది కోరుకున్నంతవరకు తన అసలు సత్యమేమిటో గ్రహించలేదు. అది తనలో ఒక శక్తిని వికసింపజేసుకోవాలి లేదా అందుకోవాలి. తెలుకోవడం, చూడడం, తన శక్తిని తన వశం చేసుకోవడం ఇవన్నీ దాని లక్షణాలే. ఇదే అతిమనస్సు. దీనిని గనుక మనం అంగీకరిస్తే మిగతా అంత స్పష్టంగా అవగాహన అవుతుంది.

సృష్టియొక్క లక్ష్యము ఆత్మయే

ఈ ప్రపంచం వెనుకగల సంపూర్ణ సత్యాన్ని మనం తిన్నగా వెదికి పట్టు కోలేకపోతున్నాము. ఈ ప్రపంచం ఎలా వుండాలి, ఎలా వుండితీరాలో ఆ విషయంలో వైఫల్యం చెందకూడదు. అసలు అనిశ్చితత్వం ఇక్కడే గందరగోళం సృష్టి స్తోంది. ఈ ప్రపంచం భౌతికపదార్థంపై ఆధారపడినట్లు కనిపి స్తోంది. అందుకు సందేహం లేదు. (అసలు యథార్థాన్ని అది

దాస్తోంది). కాని దాని శిఖరం మాత్రం పరమాత్మ (Spirit). ఈ పరమాత్మ వైపు ఆరోహణమే లక్ష్యం కావాలి. దాని అస్తిత్వానికి అదే పరమార్థం. ఈ సృష్టికి ఒక అర్థం, ఒక ప్రయోజనం అది సూచిస్తోంది. పరమాత్మ సార్వభౌమ, శిఖరాగ్ర అస్తిత్వం నుండి మనకు లభించే సహజమైన నిర్ధారణకు అపరిపూర్ణమైన, అపభ్రంశమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం అడ్డుపడుతోంది. ఈ అజ్ఞానం బుద్ధి జనితం. అసలు జ్ఞానాన్ని సంపాదించడంలో ఈ బుద్ధి తొందరపాటుతో పాక్షికంగా మాత్రమే ప్రయత్నించినట్లు కనిపిస్తోంది.

ప్రపంచము ఆత్మచే పరివ్యాప్తము

పరమాత్మ సర్వవ్యాపకమైనది, మన అస్తిత్వంలోని రహస్యసారం అని భావించకుండా, ఉన్నత శిఖరాల నుండి మనవైపు అది చూస్తోందని, మిగతా సృష్టినుండి మనల్ని వేరుచేసి మనల్ని అత్యున్నత శిఖరాలవైపు ఆకర్షిస్తున్నదని ఈ బుద్ధి భావిస్తోంది. అందువల్ల మన విశ్వ, వ్యష్టి అస్తిత్వం ఒక మహామాయగా కనిపిస్తోంది. ఈ మాయనుండి బయటపడడం, ఈ విశ్వ, వ్యష్టి అస్తిత్వపు చైతన్యంలో మనం లయించిపోవడం – అది ఒకే ఒక ఆశ అని, ఏకైక విముక్తి అనే భావన కలుగుతున్నది. లేదా ఈ భూమి అజ్ఞానం, బాధలు, అగ్నిపరీక్షలతో నిండిన ప్రపంచం అని, సుదూర స్వర్గంలోకి పారిపోవడం మన ఏకైక భవితవ్యం అనే భావన ఏర్పడింది. ఈ భూమిపై మనకు దివ్యమైన ప్రయోజనం లేదు. భూమిపై ఎంత గొప్ప పరిణామం వచ్చినా ఈ శరీరంలో ఎటువంటి సాఫల్యం లేదు. ఎటువంటి విజయప్రదమైన పరివర్తన లేదు. పృథ్వీజీవనంలో ఒక మహోన్నత లక్ష్యం నెరవేరే అవకాశాలు లేవు.

అతిమనస్సు దిగివచ్చుట

కాని అతిమనస్సు గనుక వుంటే, అది భూమిపై అవతరిస్తే, అదే గనుక మానవజీవితాన్ని శాసించే సూత్రమైతే, మనస్సుకు అసంభవమైనది సంభవం అవడమే కాదు, అనివార్యమవుతుంది. మనం జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, తమదైన పరిపూర్ణత్వం కొరకు, దివ్యసాఫల్యంకొరకు, తమదైన నిరపేక్ష మహత్వంకొరకు

మనసు, జీవనం తమ అత్యున్నత శిఖరాలలో శ్రమిస్తుండడం మనం గమనిస్తాం. ఇది, విశ్వానికి అతీతంగా, మరెక్కడో గలది మాత్రమే గాకుండా – ఈ నిరంతర పరిణామానికి, అంతులేని జనన, పునర్జన్మ చక్రభ్రమణానికి, వలయాకార ప్రకృతి అధిరోహణానికి అర్థం, నిజమైన సంకేతం. కాని అతిమనస్సు అవరోహణంవల్ల, మనస్సు, జీవనం తమ అవధుల్ని దాటి సఫలీకృతం పొందడంవల్ల సృష్టిలో దాగిన అసలు రహస్య ఉద్దేశ్యం, ప్రకృతి, పరమాత్మల నిక్షిప్త పరమార్థం సంపూర్ణంగా సమావిష్కృతమవుతుంది. పూర్తిగా సాక్షాత్కారం అవుతుంది.

పదార్థంలో అతిమనస్సు అంతర్లీనత

ఇది అతిమనస్సుయొక్క పరిణామగతమైన విశిష్టాంశం. కాని నిజానికి ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో అతిరహస్యంగా వున్న నిరంతర సూత్రం అదే. మొత్తం సృష్టికి రహస్యంగా ఆధారభూతమైనది అదే. బాహ్యానికి మాత్రం అచేతనాత్మకంగా కనిపించే ఈ సృష్టిలో చైతన్యం ప్రబుద్ధమవడాన్ని సాధ్యం చేసేది, సుదృఢం చేసేది ఇదే. మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక వాస్తవం వైపు ప్రకృతిని అధిరోహించేటట్లు ఒత్తిడి చేసేది అదే. అది నిజానికి ఇంతకు ముందే ఉన్నటువంటి అస్తిత్వ భూమిక. అది శాశ్వతం. పరమాత్మ, పదార్థం కలుసుకునే మణిహారం. తన సత్యం, తన వాస్తవంలో ఈ ప్రపంచ పరమార్థాన్ని, లక్ష్యాన్ని దాచుకున్నది. ఆ పరమార్థం, లక్ష్యం నిశ్చయంగా నెరవేరేటట్లు అదే చేయగలదు.

ఈ ప్రపంచం ఏకమాత్ర సత్త అభివ్యక్తి

ఈ దివ్యదర్శన తేజోమయ వీక్షణంలో ఈ ప్రపంచం తన ఏకత్వపు, సంపూర్ణత్వపు పరిధిలో ఒకే పరమ పురుమని (పరమాత్మ) అభివ్యక్త వైభవంగా తనకు తాను బహిర్గతం చేసుకుంటుంది. ప్రకృతి పరమాత్మ అభివ్యక్త మహాశక్తిగా ఆవిష్కృతమవుతుంది. ఈ భౌతిక పదార్థంలో పరిణామం పరమాత్మయొక్క క్రమానుగత స్వీయ సాక్షాత్కార ప్రక్రియగా సాగిపోతుంది. శతకోటి ప్రపంచాల దివ్యసమాహారం

పదార్థజనిత ప్రపంచంనుండి పరమోన్నత పరమాత్మ జ్యోతిర్మయ ఔన్నత్యాలవైపు ఒక అధిరోహణా నిశ్రేణికగా మారడం మనం గమనిస్తాం. భౌతికపదార్థ నిర్మిత విశ్వంలోని ఈ అధోలోకం లోకి సైతం ఇక ఏమాత్రం ముసుగు ధరించకుండా దుర్గ్రాహ్యా మైన రహస్యంగా కాకుండా ఎరుకతో, చైతన్య ప్రదీప్తమై పర మాత్మ మహోన్నత సాక్షాత్కారం సంభవమౌతుంది. ఆ ప్రయో జనం సిద్ధిస్తుంది. అంతేకాదు భగవంతుని దివ్య విభూతులన్నీ సర్వసమగ్రంగా ఈ భూమిపై అభివ్యక్తమవుతాయి.

ఈ సృష్టి ఇక ఎంతమాత్రం దుర్గ్రాహ్య ప్రహేళిక కానవ సరం లేదు. పరమాశ్చర్యచకితమైన సృష్టి తన రహస్యాన్ని తొల గించి వేస్తుంది. అస్పష్ట రేఖలు, గజిబిజిగా కనిపించే వ్రాతలు, గీతలు స్పష్టం అవుతాయి, సుగ్రాహ్యామవుతాయి. ఇట్టి మహావిష్క రణలో అతిమనస్సు తన సహజస్థానం ఆక్రమిస్తుంది. ఈ సృష్టి లోని సంక్లిష్టతకు దిగ్భ్రాంతి చెందిన బుద్ధికి అది ఎంత మాత్రం సందేహాస్పదమైన అంశం కాబోదు. ఎంతమాత్రం ప్రశ్నార్థకం కాబోదు. మనస్సు, జీవం, పదార్థం ఈ మూడింటి స్వభావాల అనివార్య ఫలితంగా, వాటి అర్థం, వాటి నిక్షిప్త సూత్రాలు, లక్ష ణాల సాఫల్యంగా, వాటి అపరిపూర్ణత స్థానంలో నిలిచే పరి పూర్ణత్వంగా, సర్వమానవాళి అధిరోహించే సర్వోన్నత శిఖరంగా, దివ్యమహత్వ పూర్ణ అస్తిత్వం, చైతన్యం, ఆనందాల చిట్టచివరి అధ్యాయంగా, ఈ సృష్టి ఆవిర్భావం వెనుక చిట్టచివరి మహో న్నత ప్రయోజనంగా, మనం చూస్తున్న ఈ పురోగామి ప్రకృతి మహాభివ్యక్తి ప్రస్థానంయొక్క మహోజ్వల లక్ష్యంగా అతిమనస్సు భాసిస్తోంది. అదే సృష్టి సర్వస్వాన్ని సచ్చిదానంద అమృతావి ష్కరణల మహోదయాల వైపు, అంతిమ సూర్యోదయాలవైపు నడుపుతున్నది. మానవాళి యుగయుగాలుగా కలలు కన్న దివ్య జీవన మహాభ్యుదయం అదే! అదే!!

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(*SABCL* Vol. 16, pp. 61-65)

వేదములలో అతిమనస్సుయొక్క ప్రసక్తి

మనస్సు కావల వుండే ఈ 'అతిమానసము' ఎక్కడి నుంచి ఊడిపడింది? మన మహర్షులు దీనిని దర్శించారా? దర్శించిన యెడల ఆర్ష విజ్ఞానంలో కనీసం దీని సూచనలైనా వుండాలి కదా! వేదఋషులు అతిమానసాన్ని దర్శించి వుండవచ్చు. కాని దానిని ఈ భూమి మీదకి తీసుకొనివచ్చి జీవితమును పరివర్తింపజేసే ప్రయత్నం మట్టుకు జరుగలేదు. — సంపాదకుడు

విజ్ఞానమయ పురుషుడు

ఋత-చిత్ అనే మాటను నేను ఋగ్వేదం లోంచి తీసుకొన్నాను. ప్రశస్తంగా జీవుని మూలసత్యంగా భాసించే చైతన్యమై, ప్రచలిత రూపంలో వెలిగే ఋతమై సువిశాల సంపన్నతతో ఆత్మ జాగృతినీ స్మృతినీ సాధ్యం చేస్తుందని శబ్ద సూచన. ఉపనిషత్తులలో రెండు మూడు చోట్ల నిజాన్ని (సత్యం) తెలుసుకొనే భావనగా అతిమనస్సు ఉదహరింపబడటం ఒక విధంగా బీజమాత్రం (సూచన) గానే వున్నది. మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక రూపాల కతీతమైన విజ్ఞానమయ పురుషుని విషయమిది. సూత్రప్రాయమైన ఈ సూచన అంతకుమించి వికసించకుండానే మన హైందవ సాంప్రదాయంలో కనుమరుగైపోయింది. ఈ ఆలోచన నాకు వేదోపనిషత్తుల ద్వారా రాలేదు. — నా అంతట నేనే దర్శించి గ్రహించాను. పూర్వం నిర్వచించిన జ్ఞానంగా కూడా తీసుకోలేదు. అతిమనస్సును దర్శించాక వేదోపనిషత్తులు చూపిన కొన్ని దివ్యానుభూతులు కూడా తోడై రూఢి కలిగింది.

*

సత్యము బంగారుమూతతో కప్పబడి వుంటుంది

అజ్ఞాన లోకాలకు పైనుండే స్థితిలో ప్రకాశమయ భువనాన్ని వేద ఋషులు చూడ ప్రయత్నించినట్లు తోస్తుంది. ఉపనిషత్తులు సూర్యదేవుని పరాత్పర సత్యంగా పోల్చాయి. ఆ అతీత సత్యంలోకి వెళ్ళి రాగలము. కాని

సూర్యుని వాకిలి దాటి వెళ్ళినవారు తిరిగి రాలేరు. అధిమనస్సు పైనున్న బంగారుమూతను తొలగించి అతిమనస్సులోకి ప్రవేశిస్తే విముక్తి అని అర్థం. వేదమే సత్యాన్ని ఇంకొక సత్యం కప్పివుంచినట్లు చెబుతున్నది. ఇదే సవితృ దేవుడు రథాశ్వాలను వదలివేసి అసంఖ్యాక కిరణాలను ఒకటిగా చూపి అదే గమ్యంగా అనుగ్రహించడం. సత్యంయొక్క ముఖం బంగారుమూతతో కప్పబడిందని ఈశోపనిషత్తు సూచించింది. దీనిని తొలగిస్తే సత్యలోకం వస్తుంది. 'సోహమస్మి' గా ఏకైక పురుమని జ్ఞానమే కళ్యాణతమమైన సూర్య వర్చస్సు. అతిమనస్సులోని వివిధావస్థలే ఈ సూర్య సంకేతాలు.

*

వేదఋషులు అతిమానసతలాన్ని చేరారా అన్న విషయాన్ని చెప్పలేను. ఆరోహించాలని ఆశించారు. మనసులో వెలిగే లోకాలు 'స్వర్' శబ్దంగా విదితము. ఈ విషయాన్ని ఉపనిషత్తులు సూర్య కిరణాల లోనికి చొచ్చుకొని తిరిగి రావచ్చుననీ, సూర్యునిలో ప్రవేశిస్తే మాత్రం తిరిగి రావడం అసాధ్యమనీ తెలిపాయి; ఎందుకంటే అతిమనస్సు నధిరోహించటమే కాని అవరోహణా కార్యం ఎలా నిర్వహించాలో చెప్పలేదు.

*

అతిమనస్సే ప్రాచీన ఋషులు పేర్కొన్న అతివిశాల చిత్సత్త (Truth Consciousness). ఇంతవరకు కొంత అస్పష్టంగా, క్షణికంగా, పరోక్షంగా దానిచే ప్రభావితులైనా దానిని భూచైతన్యం లోనికి తెచ్చి ప్రతిష్ఠించలేదు. అతిమనస్సును భూమ్మీదికి తీసుకురావడమే మన యోగలక్ష్యం.

*

ఇక్కడ భావగర్భితాలైన వేద ఋక్కులు మనకు సహాయపడతాయి. దివ్యవాక్కుగా అమృతపరమైన అతిమనస్సు రహస్యంగా తెరలోంచి వెలుగులు సత్యాలుగా చిమ్మి చూపుతుంది. తద్వారా అతిమనస్సనేది సాధారణ చైతన్యావధులను మీరి సత్యమునే అన్నిట చూపుతుంది. భావనలూ, సాధ్యాలూ, ఏర్పాట్లూ, దర్శనాలూ, పలుకులూ, చేతలూ, కదలికలూ అన్నీ సత్యాలే. అవే అమోఘంగా

ధర్మబద్ధంగా పని చేస్తాయి. వెలిగే సత్యమే తేజస్సు తావులో జీవి సమగ్రమైన ఉనికి తెలుస్తుంది. స్వయంగా తనను తానే మరచి పోయిన నిగూఢత గానీ, అస్పష్ట గందరగోళంగా గానీ వుండవు. వేద పరిభాషలో ఈ సత్య ధర్మ జ్ఞాన సమన్వయ దర్శనమే ముఖ్యంగా పేర్కొనబడినది.

అతిమానస దేవతలు

ఎంతో పైన రహస్య లోకాలలో వుండే దేవతలే ఈ అతిమానసిక శక్తులు. అక్కడే పుట్టి తమ సొంత యింట్లో వుంటూ సత్య జ్ఞానాన్ని ఎరిగి చైతన్యంలో సంకల్పదృష్టితో సమర్థులైన కార్య దక్షులు. ఆ చైతన్యశక్తి కార్యోన్ముఖమై సృష్టికార్యం పరిపూర్ణమై అవగాహనతో ప్రత్యక్షంగా చేయదగిన కార్యాన్ని సక్రమంగా చేస్తుంది. ఈ జ్ఞానస్ఫూర్తి సంకల్పశక్తిని పొరపాటునైనా దారి తప్పనీయదు. సత్వరమే కార్యసిద్ధి ముగుస్తుంది. ఇక్కడ వెలుగూ, శక్తీ ఒకటైపోయి కోరడం తడవు లయబద్ధమైన జ్ఞానప్రకంప నలు, అడగకనే తడుముకోనీయక, సంపూర్ణసిద్ధి నిశ్చయంగా లభిస్తుంది. దివ్యమైన ఈ స్వభావం రెండు శక్తులనూ తానే వేగంగా ఏర్పరచుకొని స్వయంగా కనిపించే మూలసత్యాన్నీ, సారాన్నీ ప్రకటించి తన వెలుగు చూపి జీవుని వునికినే నిర్ద్వం ద్వంగా ప్రదర్శించి తన సృజనయే సమస్తానికీ మూలకారణమని నిరూపిస్తుంది.

దివ్యదృష్టి, దివ్యశ్రవణము

వేదద్రష్టలు ఋత చిన్మయ జీవికి (truth-conscious soul) రెండు మహాశక్తులున్నట్లు వర్ణించారు – అవి 'దివ్యదృష్టి', 'దివ్య శ్రుతి'. వీటి ద్వారా జ్ఞానమే కార్యోన్ముఖమై సత్యమే దృష్టిగా, సత్యమే శ్రవణంగా వర్ణింపబడి మానవ మానసిక స్వభావంనుండే అవి ప్రతిఫలించి సుదూరంగా దర్శనానుభూతులుగా, శక్తులుగా ప్రభవించడం.

అనువాదం: టి.యస్. రామచంద్రరావు

(*SABCL* Vol. 18, p. 117 f/n; Vol. 22, p. 69; Vol. 26, p. 112; Vol. 22, pp. 102-03, 101; Vol. 18, pp. 124-25)

మనస్సుకు అతిమనస్సుకు మధ్య స్తరములు

యోగప్రస్థానంలో అనేక లోకాలు కనబడతాయి. రోదసీ యానములో ఇంతవరకు సృష్టించబడిన సూర్యచంద్రాదులే కనబడతాయి. కాని యోగయానంలో నువ్వు ఇంతవరకు తెలియని జ్ఞానసీమలను దర్శించగలవు. మనస్సునుండి బయలుదేరి ఒక్కొక్క మెట్టు పైకెక్కుతూ వుంటే, వెయ్యి ప్రభలతో వెలిగిపోయే, మిరిమిట్లుగొలిపే అద్భుతలోకాలు కనబడతాయి. వీటి పేర్లు వరుసగా ఊర్ధ్వ.మానసము (Higher mind), ప్రదీప్తము (Illumined mind) స్వయం స్ఫురితము (Intuition) అధిమానసము (Overmind) అతిమానసము (Supermind) ఇవి మానవమేధకు గాని, తెలివితేటలకు గాని అందని గంభీరమైన ద్యులోకములు, చేతనా శ్రేణులు.

— సంపాదకుడు

అతిమనస్సు, అధిమనస్సు (Supermind and Overmind)

అతిమనస్సనగా, అజ్ఞానమునకుగాని, విభజన సూత్రమునకుగాని, తావులేని తావుండజాలని దివ్యప్రకృతియొక్క సంపూర్ణ సత్య చైతన్యము. అది సర్వదా పరిపూర్ణమైన జ్ఞానము, వెలుగులతో నిండియుండును. మరియు మానసిక దృష్టి, ప్రక్రియలకు అతీతమై అందరానిదై యుండును. అతిమానసమునకును, మనస్సునకును మధ్య చైతన్యముయొక్క అనేక అంతరములు, పొరలు, భూమికలు ఉన్నవి. వానిని అనేక విధములుగ పరిగణించవచ్చును. మనస్సు దాని స్వభావమును తత్త్వమును, వాటి మూలముగ ఏర్పడిన దాని సంచలనములను బట్టియు ఆయా భూమికలయొక్క ప్రభావము వలనను, అధికమగు వికాసమును, శక్తిని, విశాలతను కలిగి యుండును. ఈ అంతస్తులలో అధిమానసమే చివరి మెట్టు. అది వెలుగులతో, శక్తులతో నిండి విరాజిల్లుచున్నది. కాని, దానిని పైనున్న దానితో పోల్చిచూచిన, అక్కడ నుండి ఆత్మపూర్ణము, అవిభాజ్యమునగు జ్ఞానమునుండి అధోముఖమై అజ్ఞానములోకి వచ్చే హద్దుగ గ్రహించవలెను. అది పరమసత్యము

నాధారము చేసికొని ప్రవర్తించినను ఇక్కడనే అది సత్యముయొక్క వేర్వేరు అంశములతో శక్తులతో విభక్తమై ప్రత్యేక స్వతంత్ర సత్యములుగ పని చేయుటకు మొదలిడును. ఈ విధానము మన సాధారణ మనస్సు, ప్రాణము, జడతత్త్వములను చేరువరకు కొనసాగుచుండును. అంటె, ఊర్ధ్వమున నున్న అవిభాజ్యమైన సత్యము నుండి, విభజన, ఖండ ఖండములగుట జరుగువరకు సాగును. అధిమానసమునకు స్వభావసిద్ధమైన గుణము ప్రధానముగ, సమగ్రముగ, సంపూర్ణముగ సమన్వయపరచి, ఏకోన్ముఖమైయుండు జ్ఞానము, లేక సర్వదా ఏకరూపమై యున్న కారణముచేత సర్వమును సర్వదా సమన్వయపూర్ణమై యుండు జ్ఞానము కలిగియుండుట. ఇది అధిమానసములో (Overmind) లేదు. అతిమానసములో మనస్సంబంధమైన విభాగములు, వ్యతిరేకతలు అంతరించును. విభజించి ముక్కలు చేయు మనస్సు సృష్టించు సమస్య ఇక్కడ అంతరించును. సత్యమొక సంపూర్ణజ్యోతిగ గోచరించును. అధిమానసములో అజ్ఞానం ముట్టడించదు కాని, దాని ప్రథమదశ ప్రారంభమై, పతనమును అనివార్యము చేయును.

*

అతిమానసమే ఏకైక సత్యము. అదియే తన శక్తులను నిర్ణయించి విడుదల చేసి అభివ్యక్తము చేయుచున్నది. ఈ శక్తులన్నియు సామరస్యముతో వ్యతిరేకతలు లేక, ఒకదానినొకటి ఢీకొనక అన్నిటిలోను నెలకొనియున్న ఒకే అద్వైత సంకల్పము ననుసరించి, బహుముఖములు కలిగి, ఏకరూపముగ పనిచేయుచున్నవి. అధిమానసము బహువిధ సత్యములను, వాటి శక్తులను గ్రహించి వేనికవి ఒక ప్రత్యేక బలసంపన్నములైనవిగ చేసి తదనుగుణమైన ఫలితములను సాధించి పని చేయును. అది చేయు క్రియలలో గోచరమగు సామరస్యము, ఎక్కువగ పాక్షికము, బాహ్యావిషయము మాత్రమేగాని, స్వతఃస్సిద్ధము, అనివార్యము కాదు. మరియు అధిమానసముయొక్క ఉన్నతస్థితి నుండి క్రిందికి దిగివచ్చిన తరువాత, విభజన ఒకదాని నొకటి ఢీకొనుచు, వివిధ శక్తుల మధ్య పోరాటము పెరిగి, విభజన పైచేయి గలదై విజృంభించి అజ్ఞానము

పెచ్చు పెరిగి జీవితమంతయు సంభావ్యాంశముల పోరాటముగను అర్ధసత్యముల సంఘర్షణకారులైన కలవరములుగను, పరిష్కరింపబడని బాహ్యాపరిష్కారాభేద్యములైన చిక్కులుగ, సమస్యలు తయారగును.

*

The Supermind is the total Truth Consciousness; the Overmind draws down the truth separately and gives them a separate activity – e.g. in the Supermind the Divine Peace and Power, Knowledge and Will are one. In the Overmind each of these becomes a separate aspect which can exist or act on its own lines apart from the others. When it comes down to Mind they turn into an ignorance and incapacity – because Knowledge can come without a will to support it or Peace can be disturbed by the action of Power etc.

హైందవ సంప్రదాయము చైతన్యముయొక్క అంతస్తుల మధ్య, శక్తుల మధ్య ఏమీ భేదమును చూడలేదు. ఒకటి అధిమానసము, రెండవది అతిమానసము. ఈ కారణముచేత ప్రాచినులు మాయనే (అధిమానస శక్తి లేదా విద్యా విద్యాశక్తినే) విశ్వ సృష్టి శక్తిగ భావించిరి. ఆ విధముగ వారు అర్ధభాగమే వెలుగై ప్రకాశించు అధిమానసము వద్ద ఆగిపోయి, పరివర్తన రహస్యమును తెలిసికొనలేకపోయిరి. కాని, వైష్ణవ తాంత్రిక సంప్రదాయములు కొంతవరకు అంధప్రయత్నము చేసినవి. మరియు అప్పుడప్పుడు, విజయపు పొలిమేరలకు గూడ జేరినవి. మిగిలిన అన్ని సంప్రదాయములు వాని ప్రయత్నములకు అవరోధములై సక్రియమైన దివ్య (dynamic divine) సత్యమును కనుగొనలేకపోయినవని నా భావన. తత్సంప్రదాయములు తేజఃకాంతు లవతరించగనే, అదియే పరమోత్కృష్టమైన దివ్యతేజస్సుగ, జ్ఞానజ్యోతిగ భావించి, దాని నతిక్రమించి పైకి పోక, అక్కడనే ఆగిపోయిరనవచ్చును. లేదా అది కూడ మాయాలీల అని భావించి దాని నతిక్రమించి, ఒకానొక నిశ్చల, నిర్వికార, నిశ్శబ్దస్థితి గల పరతత్త్వ

ములో లయించిపోవుటయే తాము చేయతగిన పనిగ భావించి, స్థిరపడిరని చెప్పవచ్చును.

Higher Mind (అధిమనస్సు):

Our first decisive step out of our human intelligence, our normal mentality, is an ascent into a higher Mind, a mind no longer of mingled light and obscurity or half-light, but a large clarity of the Spirit. Its basic substance is a unitarian sense of being with a powerful multiple dynamisation capable of the formation of a multitude of aspects of knowledge, ways of action, forms and significances of becoming, of all of which there is a spontaneous inherent knowledge. It is therefore a power that has proceeded from the Overmind, – but with the Supermind as its ulterior origin, – as all these greater powers have proceeded: but its special character, its activity of consciousness are dominated by Thought; it is a luminous thought-mind, a mind of Spirit-born conceptual knowledge. An all-awareness emerging from the original identity, carrying the truths the identity held in itself, conceiving swiftly, victoriously, multitudinously, formulating and by self-power of the Idea effectually realising its conceptions, is the character of this greater mind of knowledge....

Illumined Mind (ప్రబుద్ధ మనస్సు)

This greater Force (than the higher Mind) is that of the Illumined Mind, a Mind no longer of higher Thought, but of spiritual light. Here the clarity of the spiritual intelligence, its tranquil daylight, gives place or subordinates itself to an intense lustre, a splendour and illumination of the Spirit: a play of lightnings of spiritual truth and power breaks from above into the consciousness and adds to the calm and wide enlightenment

and the vast descent of peace which characterise or accompany the action of the large conceptual-spiritual principle, a fiery ardour or realisation and a rapturous ecstasy of knowledge....

Intuition (స్వతః స్ఫురణ)

But these two stages of the ascent (Higher Mind and Illumined Mind) enjoy their authority and can get their own united completeness only by a reference to a third level; for it is from the higher summits where dwells the intuitional being that they derive the knowledge which they turn into thought or sight and bring down to us for the mind's transmutation. Intuition is a power of consciousness nearer and more intimate to the original knowledge by identity; for it is always something that leaps out direct from a concealed identity. It is when the consciousness of the subject meets with the consciousness in the object, penetrates it and sees, feels or vibrates with the truth of what it contacts, that the intuition leaps out like a spark or lightning-flash from the shock of the meeting; or when the consciousness, even without any such meeting, looks into itself and feels directly and intimately the truth or the truths that are there or so contacts the hidden forces behind appearances, then also there is the outbreak of an intuitive light; or, again, when the consciousness meets the Supreme Reality or the spiritual reality of things and beings and has a contactual union with it, then the spark, the flash or the blaze of intimate truth-perception is lit in its depths. This close perception is more than sight, more than conception: it is the result of a penetrating and revealing touch which carries in it sight and conception as part of itself or as its natural consequence. A concealed or slumbering identity, not yet recovering itself, still remembers or conveys by the intuition its

own contents and the intimacy of its self-feeling and self-vision of things, its light of truth, its overwhelming and automatic certitude.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: మానాప్రగడ శ్రీరాములు ('వ్యక్తియందలి
వివిధ భాగములు, భూమికలు' నుండి)

(*SABCL* Vol. 22, pp. 257-258; *Guidance from Sri Aurobindo – Nagin Doshi,* Part I, 1974 edn. pp 256-257; *SABCL* Vol. 22, p. 250; Vol. 19. pp. 939-40, 944, 946-47)

వెలుగు మానస జీవులు – ఒక నూతనసృష్టి

'వెలుగు మానస' మంటే ఏమిటండి? "ఏవేవో పెద్ద మాటలతో మమ్మల్ని మభ్య పెట్టకండి" అని అంటారేమో! బహుశః మన పూర్వీకులైన వానరాలకు కూడ ఇటువంటి సమస్యే ఎదురై వుండవచ్చు. కొన్నాళ్లకి ఆ వానరుడే 'మనస్సు' అనే కిరీటాన్ని ధరించి నరుడుగా తయారయ్యేడు. యుగధర్మం మారుతూ వుంటుందనేందుకు ఇంతకంటె బలమైన తార్కాణమేం కావాలి? అలాగే యిప్పుడు మానవునికికూడ కాలం తీరిపోయింది. మనస్సుయొక్క రాజ్య మంతరించింది. మనిషిలోంచి అతిమానవుడు ఉత్పన్న మౌతాడు. ఇందుకు పైనుండి ఆజ్ఞ వచ్చేసింది. ఆ వెలుగు, ఆ పరంజ్యోతి, ఆ నూతన చేతన అరుదెంచి మన మధ్యన తాండవమాడుతోంది. మనం దాని కోసం నడుం బిగించి దీక్షితులమైపోవాలి. అదే మన ఏకైక లక్ష్యం కావాలి. అప్పుడది మనలోకి ప్రవేశించి మన నుత్తేజ పరుస్తుంది. దాని ఫలితమే వెలుగు మానసం (Mind of Light), రాబోవు సూపర్ మేన్‌కు నాంది.

– సంపాదకుడు

అతిమానసజీవులకు నాంది

పదార్థము తనలో సజీవమైన జీవులను రూపుదిద్దుకొను

వరకు, అచరములను తయారుచేసింది. అప్పుడు ప్రాణము వృక్ష జాతిలోని నిమ్నచైతన్యమునుండి, తెలివిగల జంతురూపము నిర్మాణమగువరకు పెరిగినది. వాటినుండి ఆలోచనాపరుడైన మానవుడు ఆవిర్భవించువరకు ప్రకృతి శ్రమించినది. ప్రాణశక్తిలో ప్రతిష్ఠితమైయున్న మనస్సు, బుద్ధిని వివిధరకములైన జ్ఞాన-అజ్ఞానములను, సత్య-అసత్యములను, క్రమముగ పెంపొందించినది. ఆ క్రమములో, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి, వికాసములను చేరువరకు వృద్ధి పొందినది. ఇప్పుడు, అతిమానసమును, సత్యపరమైన సత్తను, పారదర్శకముగా చూచుచున్నది. మనస్సుయొక్క ఈ విధమైన ఆరోహణలో, వెలుగుమానసం ఒక దశలో యున్నది. అది అనివార్యమైన దశ. అది మానవుని ఆరోహణలో ఒక పరిణామ మంత్రమై ఒక నూతనమానవుని పరిణమింపజేయును. ఈ అభివృద్ధి, ఆరోహణాకార్యక్రమములో, ఉన్నత శ్రేణులకు పోగల తనదేయగు మానవరూపములను, శక్తులను వృద్ధి పొందించును. ఈ మధ్యంతర మానవరూపములు, అధికాధికముగ, ఆధ్యాత్మికతకు, ప్రకాశమానమగు వెలుగులకు ఉన్ముఖమై తుదకు దైవత్వముతో నిండిన మానవత్వము కలిగి, దివ్యజీవనమును సాగించగల తుదిమెట్టుకు పరిణతిలోనికి తీసికొని పోవును.

*

భువిపై దివ్యజీవనము

నూతన మానవజాతి భూమిపై భౌతిక శరీరములో మానసిక జీవులుగ, ఒక నూతన మానసిక జాతిగ ఆవిర్భవింతురు. కాని, విశ్వమయ అజ్ఞానముయొక్క ప్రస్తుత ప్రభుత్వము నుండి విముక్తి చెందినదై యుండును. అది పరిపూర్ణతనందిన మనస్సు, వెలుగు మానస వశమై యుండును. ఆ వెలుగు మానసము అతిమానసముయొక్క సత్య-చైతన్యమునకు లోబడి తాబేదారి కర్మలు చేయుటకు శక్తి కలిగియుండును. ఏమైనప్పటికీ సత్యసంధానము గల మనస్సుయొక్క సంపూర్ణ సామర్థ్యముతో పనిచేయును. ఆ మనస్సు, జీవితము దాని ఆలోచనా క్షేత్రములో రెండవ రకమైన కర్మలు (అతిమానస కర్మలు కాదు) చేయగలదు. అది అంతే

గాదు, భూలోకములోని దివ్యజీవనములో భాగముగ రూపుదిద్దు కొనగలదు. మరియు అజ్ఞానములో పూర్తిగగాని ఎక్కువగాని కాక, జ్ఞానములో పరిణామము చెందును. అందలి ఆరంభదశలో ఉండి పనిచేయును.

దివ్యజీవనపు ప్రారంభదశ

నేటి కాలములోని వైపరీత్యములు, కలవరపాట్లను (గందరగోళములను) వెలుగుమానసము తొలగించగలదు. మానవజాతిలో ఏ భాగమైనను, ఆ స్థితిని అందుకొనలేకపోయినను, దాని సంభావ్యత తెలిసినదై, ఎరుకతో ఆ మార్గమువైపు మరలగలదు. జాతి జీవితము, వికాసము కలదై ఉద్ధరింపబడును. అస్పష్టములు, పశుపరములైన దాని అశక్తతలు, ఒకానొక నూతన సామరస్యమును, ఫలమును పొందగలవు. మేము, భవిష్యత్తులో సంభావ్యమగు ఆ మార్పును దర్శించి, మానవజాతి వెలుగులోనికి ఉద్ధరింపబడి, ఆధ్యాత్మికసత్త కర్మలు సంభవించగలవనియు, సత్య-చైతన్యము యొక్క ప్రకాశము, వెలుగు మానవజాతిని పరిపాలించగలదనియు, మానసిక స్థాయిలోకూడా ఇది సంభవించ గలదనియు, తద్రీత్యా దివ్యజీవన ప్రారంభదశ వంటిది, ఉపక్రమింపబడగలదనియు విశ్వసించుచున్నాము.

*

అతిమానస పుత్రులు

ఒక నూతన మానవత్వము ఆవిర్భవించి, వికసించ వలెనన మా భావములో, ఒకానొక మానవజాతి అజ్ఞానములో పుట్టి, జ్ఞానాన్వేషణ చేయు మనస్సుగల జాతి కాదు. మేము భావించు మానవ జాతియొక్క మూలసూత్రము, అజ్ఞానములో ఆవిర్భవించిన మనస్సైనప్పటికి, అది వెలుగు (జ్ఞానము) యొక్క సహజ యజమాని కాకపోయినప్పటికి, వెలుగు నన్వేషించు సాధనమై యుండవలెను. అది వెలుగులో సహజముగ నివసించునది కాకపోయినను, వెలుగునకున్ముఖమై యుండవలెను. అది అజ్ఞానమునుండి, విముక్తి చెందిన సత్యచైతన్యము కాకపోయినను, వెలుగునకు వివృతమై వెలుగు నాకాంక్షించునదై యుండవలెను. అంటే దానిలో వెలుగు

నిలబడి, సత్యములో జీవించగలిగి, సత్యచైతన్యము కలిగి యుండవలెను. దాని జీవిత వ్యవహారములలో అది జ్ఞానముయొక్క పరోక్షానుభూతికాక, ప్రత్యక్షానుభూతిగల 'వెలుగుమానసమై' యుండవలెను. ఆ సాధనము (ఆ వెలుగుమానసం) యొక్క మానసిక తత్త్వము, అజ్ఞానముకాక వెలుగై (జ్ఞానమై) యుండవలెను. దాని అత్యున్నత స్థితినుండి అది, అతిమానసములో ప్రవేశించుటకు శక్తిగలిగి యుండును. ఈ వెలుగును మనస్సుతో ప్రభావితమైన జాతి సభ్యులనుండి, భూలోక ప్రకృతి పరిణామమునకు నేతలుగ రూపుదిద్దుకొను అతిమానసజాతి సభ్యులుగా భావించబడుదురు. వెలుగుమానసముయొక్క అత్యుత్తమ ఉన్నతశ్రేణికి చెందిన అభివ్యక్తి జీవులు, అతిమానస సాధన సామగ్రి, అతిమానసములో ఒక భాగము లేదా దానిచే ముందుకు త్రోయబడిన ఒకానొక శక్తి మాత్రమే కాగలదు; అతిమానస మానవత్వములో, అతిమానసతత్త్వములో ప్రవేశించుటకు ఒక మెట్టు మాత్రమే యగును. ఈ కార్యము (దాని) కంటె, మానవజాతి వెలుగుమనస్సును సాధించి నిలబెట్టుకొనగలిగినచో, మానవుడు, ఇప్పుడు తాను చేయుచున్న యోచనలు, భావములు, ఉనికి మొదలగు సామాన్య మానవ లక్షణములను అతిక్రమించి, మనస్సుయొక్క మహోన్నతమైన శక్తులను దాటి మానవ అతిమానస శ్రేణులకు మధ్యగల మానవాతీత శ్రేణులలోనికి ప్రవేశించగలడు.

*

సత్య, జ్యోతి జ్ఞానముల వాహికము

ఇది ఈ వెలుగుమానసము చివరి మెట్టు. ఇక్కడ అతిమానసము, తన్ను తాను తానెన్నుకొని సంకుచితత్వముతో కప్పిపుచ్చుకొని పనిచేయును. తన ఆవిర్భావ కార్యక్రమములోకూడ ఇట్లే సంకుచితమై పనిచేయును. కాని దాని స్వతస్సిద్ధమైన గుణము మారక, మూలతత్వములో సత్యచైతన్యముగనే యుండును. వెలుగుమనస్సులో పనిచేయు సంకుచిత సత్యచైతన్యముయొక్క క్రియాకలాపములలో, వెలుగు, సత్యము, జ్ఞానము కలవు. కాని వీటిలో, అజ్ఞానము, అంధకారము పొరపా

టులు చోటుచేసికొనలేవు. ఇది జ్ఞానమునుండి జ్ఞానమునకు ప్రసరించును. ఈ వెలుగు మానససీమలో మనము, సత్యచైతన్యము నుండి, అజ్ఞాన పొలిమేరలో ప్రవేశించలేదు. ఇక్కడ (ఈ వెలుగు మానససీమలోని) విధానములు – పద్ధతులు – స్వప్రకాశములో చూచుట, భావించుట, తెలిసికొనుట చేయును. ఇందలి కర్మలు కూడ, స్వసిద్ధి కలవై, ఆ వెలుగుసీమలో పనిచేయును. ఇక్కడ తెలియనిదానికై అన్వేషించుట, ఏదో పోయినదానికై వెతుకులాడు టవంటి తత్తరపాటు ఉండును. ఇక్కడి కర్మలన్నియు, విజ్ఞాన (స్వజ్ఞాన) భరితము, విజ్ఞానశక్తి, సూత్రము (ధర్మము) లతో నిండి యుండును. సంపూర్ణమైన అతిమానస భూమికనుండి, మనో భూమికలోనికి అవతరణ కలదు. కాని వెలుగుమానసము, తనం తటతానుగ సంకుచితమైనప్పటికి, తెలివిలేని చైతన్యము (agnostic consciousness) ఆత్మజ్ఞానము లేక తాను చేయు పనులు తెలియ నిది కాదు. అది తనకుతానుగ తెలిసికొనుట లేక విపులమైన గ్రహణశక్తిగల చైతన్యమును కలిగియున్నది. ఆ శక్తి నేరుగ విష యమును సమీపించి దానిని గ్రహించి తెలుసుకొనగలదు. అది చేరవలసిన వస్తువును చేరలేకపోవుటగాని, దానికొరకు చీకటిలో వెతుకుటగాని స్వల్ప వెలుతురులో వెతుకులాడుటగాని, చేయనవ సరము లేదు. ఆ చైతన్యము, ఆత్మ విషయములలో దాని ప్రకృతి విషయములలోగాని, నేరుగ చూచుట, తెలిసికొనుట, వాటిని (వెంటనే) తట్టి వశపరచుకొనుట చేయును. మనము వెలుగు మానస సీమలో ప్రవేశించినప్పటికి (వెలుగుమానసము చేరినప్ప టికి) స్వతస్సిద్ధముగ దానిలో ప్రతిష్ఠితమైయున్న అతిమానస ధర్మము నుండి విడివడలేదు.

వెలుగు మానసికము – ఒక మధ్యంతర స్థాయి

అధిమనస్సుతో ప్రారంభ మయ్యే అధికాధికమైన సంకుచితత్వము, ఇక్కడ కూడ ఉన్నది. అతిమానస సత్యముయొక్క సంపూర్ణమైన వెలుగు శక్తులనుండి, అధిమనస్సు ఒక ప్రకాశమానమగు పొలిమేర (హద్దు) చే విడదీయబడినది. అయినప్పటికి అతిమానసము,

దానికి (అధిమనస్సుకు) ఇవ్వగల అన్నిటిని, అది స్వయముగ అందుకొనుటకు అధికారము కలిగి యున్నది. అధిమానసము నుండి, క్రింది భూమికలకు దిగుటలో, సంకుచితత్త్వము ఎక్కువై దాని సహజ క్రియాశీలతలో మార్పు చెందును. అధిమానసము నుండి దిగు మొదటిమెట్టు స్ఫూర్తి మనస్సు, రెండవమెట్టు వికసిత మనస్సు – అక్కడ నుండి నేను నామకరణముచేసిన ఉన్నతమనస్సు (మూడవ మెట్టు) వెలుగుమానసము ఒక అవస్థాంతర మార్గము (transitional passage) దానిగుండా, అతిమానసము, అతిమానవత్వములనుండి, వికసిత మనస్సు వరకును పోవచ్చును.

*

అతిమానసపు ఊడలు

ఈ వెలుగుమానసము జన్మించి, తనదేయగు గుర్తింపుగల ఆత్మ, యథార్థమైన స్థితి దాని సహజ క్షేత్రము కలదు. అది పరిస్థితుల సహజస్వరూపములనుబట్టి తెలియుచున్నది. వర్తమానములో ప్రబలియున్న పరిణామకార్యక్రమము ననుసరించియు, వస్తుప్రకృతి ననుసరించియు, ఈ వెలుగుమానసమునకు రెండు దశలు కలవు. మొదటిది: ఈ వెలుగుమానసము అజ్ఞానమునుండి తన్ను తాను సమీకరించుకొనుచు, తన సాధనసామగ్రిని కూడబెట్టుకొనుచు, తన రూపురేఖలను నమూనాలను ఆదిలో ఎంత అసంపూర్ణములైనను, వాటిని పూర్ణత్వములోనికి రూపుదిద్దుచు క్రమముగ అజ్ఞానపరిధులను అతిక్రమించి, వెలుగుసీమలోనికి, తనదేయగు వెలుగులోనికి ప్రవేశించువరకు మొదటిదశ. ఇక రెండవదశలో, ఈ వెలుగుమానసము తనకు సహజమైన ఉన్నతతేజస్సులో, తన్ను తాను వృద్ధిపొందించుకొనుచు, తన ఉన్నత స్వరూపములను తీసుకొని, అతిమానస సీమను జేరి దానియొక్క ప్రతినిధిగ గాని, దానియొక్క నిమ్నస్థితిగ గాని జీవించును. ఈ రెండుదశలలోకూడ తనకు చెందిన, సంబంధించిన శ్రేణులను తీర్చిదిద్దుచు, తత్సంబంధమైన జీవులను ఆవిర్భవింపజేయును. ఆ వ్యక్తులు వెలుగుమానసమును ధరించినవారై దానికి యోగ్యమైన జీవితమును

సాగింతురు. ఈ విధముగ అజ్ఞానములోకూడ ప్రప్రథమముగ మానవుని ఆరోహణ జరిగి దివ్యజీవన శిఖరము లందుకొనవచ్చును. పిమ్మట, ఈ వెలుగుమానసము ప్రకాశమును ఆధారముచేసికొని, విజ్ఞానమయ మనోస్వభావమును చేరవచ్చును. ఇది మానవుని పరివర్తనద్వారా సంభవించి, అతిమానసమును చేరకపూర్వమే, భౌతికచైతన్యములోనే పరివర్తనము చెందిన మానవత్వములో ప్రకాశమానమగు దివ్యజీవనమును సాధించవచ్చును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదము: మానాప్రగడ శ్రీరాములు ('భువిపై అతిమానస ఆవిర్భావము' నుండి)

(*SABCL* Vol. 16, pp. 68-69, 60-66,.67, 71-72, 69)

Architects of Immortality

From '*Savitri*'

I saw the Omnipotent's flaming pioneers
Over the heavenly verge which turns towards life
Come crowding down the amber stairs of birth;
Forerunners of a divine multitude,
Out of the paths of the morning star they came
Into the little room of mortal life.
I saw them cross the twilight of an age,
The sun-eyed children of a marvellous dawn,
The great creators with wide brows of calm,
The massive barrier-breakers of the world
And wrestlers with destiny in her lists of will,
The labourers in the quarries of the gods,
The messengers of the Incommunicable,

The architects of immortality.
Into the fallen human sphere they came,
Faces that wore the Immortal's glory still,
Voices that communed still with the thoughts of God,
Bodies made beautiful by the spirit's light,
Carrying the magic word, the mystic fire,
Carrying the Dionysian cup of joy,
Approaching eyes of a diviner man,
Lips chanting an unknown anthem of the soul,
Feet echoing in the corridors of Time.
High priests of wisdom, sweetness, might and bliss,
Discoverers of beauty's sunlit ways
And swimmers of Love's laughing fiery floods
And dancers within rapture's golden doors,
Their tread one day shall change the suffering earth
And justify the light on Nature's face.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 28, pp. 343-44)

ది డివైన్ సూపర్ మేన్

'సూపర్ మేన్' అనగానే పిల్లల కార్టూన్ బొమ్మలలోని కండలు తీరిన మనిషి గుర్తుకు వస్తాడు. కాని మన సూపర్ మేన్‌ది కేవలం కండబలం కాదు. బుద్ధికి బృహస్పతి అనిపించే మేధా శక్తీ కాదు. అది మనస్సుకంటె ఘనమైన మహోమనస్సు. మనిషి ఎంత నాగరీకుడైనప్పటికి అతని బ్రతుకు బానిస బ్రతుకే – మనస్సుకు బానిస, మన సూపర్ మేన్ అటులగాదు. అతనికి దివ్యబ్రహ్మాస్త్రములను పోలిన మహోమనస్సు వున్నది.

– సంపాదకుడు

This is thy work and the aim of thy being and that for which thou art here, to become the divine superman and a perfect vessel of the Godhead. All else that thou hast to do, is only a making thyself ready or a joy by the way or a fall from the purpose. But the goal is this and the purpose is this and not in the power of the way or the joy by the way but in the joy of the goal is the greatness and the delight of thy being. The joy of the way is because that which is drawing thee is also with thee on thy path and the power to climb was given thee that thou mightest mount to thy own summits.

నీ కర్తవ్యమంటూ యేదైనా వుంటే అది యిదే. నీ లక్ష్యం యేమిటని ప్రశ్నించావనుకో దానికి జవాబు యిదే. నువ్వు ఆనం దాన్ని కోరుకున్నట్లయితే యింతకు మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు. నువ్వు ఆనందమని భ్రమిస్తున్న స్వప్నం, సుషుప్తి, ఆత్మ విస్మృతి యివన్నీ పరిమితమైనవి. విచ్ఛిన్నమయిపోయేవి. కాని యిది పరిపూర్ణానందం, నీ అసలు రూపం. *నీ నిజస్వరూపమే మిటో తెలుసా? దైవమే. మిగిలినదంతా విచ్ఛిన్నకరమైనది. వికృతరూపమైనది. ఈ సత్యాన్నే నీ కళ్ల ముందర ఉంచుకొని, ప్రతి విషయంలోను, ప్రతిక్షణము దానికి విధేయమైపోవలసిందే!*

మేలిముసుగులో వున్న మోమును, ఆ ముసుగు తొలగించి చూడడానికి బదులుగా ఆ ముసుగే ముఖమని నమ్మబలుకుతాడొ కడు; కాని నీ లక్ష్యం మాత్రం నువ్వు మారడం. స్వీయ పరివ ర్తన మానవస్వభావంలోనే వుంది. ఆత్మపరివర్తనే అతడి నిజమైన స్వభావం. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యమైన ఆత్మోత్థానం.

ఆత్మ అంటే యేమిటి! దానిని అధిగమించడం యేమిటి? ఆత్మపరివర్తనం అంటే యేమిటి? ఇక్కడే నువ్వు పొరబడి తప్పు చేయకూడదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవడంలో తప్పు జరిగిందంటే మాత్రం, అది నిన్ను సకలకష్టాలలోను ముంచెత్తి సమస్త సందే హాలకు కారణమవుతుంది.

నువ్వు అధిగమించవలసినది యేదంటే, యిప్పుడు బాహ్యంగా నీకు కనిపిస్తున్న నీవెరిగిన వ్యక్తి – పదార్థానికి, ప్రాణానికి బానిసయినవాడు. ఆ రెండూ కాకపోతే మనసుకి బానిసయిన మానవజీవిగా వుంటున్నవాడు. ఇది అతిగాఢమైన, ఘోరమైన పరాధీనత. మనస్సుకి బానిస కావడం అంటే మనసకరూపాన్ని చూసి దానికి దాస్యం చేయడమే.

పరిణామం చెందవలసిన నీ ఆత్మ – పదార్థం, ప్రాణం, మనస్సు అనే తెరల మరుగున నీలోనే వున్నది. అదే ఆధ్యాత్మిక శక్తులు కలిగిన దివ్యమానవుడు, పురుషోత్తముడు. బుద్ధిజీవిస్థాయి నధిగమించి, దివ్యమానవుడు కావడం కోసమే భౌతికజీవితం మీద ఆధిపత్యం సాధించాలి. ప్రస్తుతం యే ప్రకృతి చేతిలో కీలు బొమ్మగా వున్నావో ఆ ప్రకృతిని జయించిన రాజువు కావాలి. ఏ ప్రకృతి శక్తయితే నిన్ను పాదాలక్రింద తొక్కిపట్టిందో దానిని యెత్తిపడేయాలి. బానిసగా కాక స్వేచ్ఛగాను, భిన్నత్వంగా కాక, ఏకత్వంగాను, మృత్యువుకి లొంగిపోయే అశాశ్వతంగా కాక అమృతత్వం గాను, అంధకారంలోకాక పరిపూర్ణ దివ్యదీప్తి గాను, దుఃఖం, బాధల దోబూచులాటలో కాక సంపూర్ణ దివ్యానందం గాను, దుర్బలత్వంతో పతనం చెందడం కాక అమితశక్తివంతుడిగా ఔన్నత్యం సాధించాలి. పరిమితస్థాయి నధిగమించి అనంత జీవనం సాధించాలి. పరమాత్మగా అతడిలో ఐక్యం కావడమంటే అదే. To become thyself is to be this and all that flows from it.

Be free in thyself, and therefore free in thy mind, free in thy life and thy body. For the Spirit is freedom.

Be one with God and all beings; live in thyself and not in thy little ego. For the Spirit is unity.

Be thyself, immortal, and put not thy faith in death; for death is not of thyself, but of thy body. For the Spirit is immortality.

జీవుడిలో అమృతత్వమే అనంతత్వం, జాగృతి, పరమానందం. పరమాత్మ అనంతుడు. పరిమిత జీవితాలు అనంతత్వం నుండి ఉద్భవించినదే.

సకల సృష్టిలో నీ వున్నావు. అందుచేత దానిలో యేదైనా నువ్వు కాగలవు. వాటిలో నువ్వు లేనట్లయితే, నీకు అస్తిత్వమే లేదు. నీలో యేదైతే వుందో అదే నీ జీవాత్మలో అభివ్యక్తమవుతుంది. బాహ్యంగా కనిపిస్తున్న నీ యీ రూపం. నీ నిజరూపం కాదు. బాహ్యరూపానికి బానిసగా నువ్వెందుకుండాలి?

ఇంకా యెదుగు. నిన్ను నీవు అధిగమించు. పరివర్తన సాధించు. నువ్వు మనిషివి. మనిషి సంపూర్ణస్వభావం మన ప్రస్తుత తత్వంకంటె ఉన్నతంగా పరివర్తన చెందడం. మొదట వ్యక్తి పశుప్రాయుడు. పశుప్రాయుడైనవాడు తరువాత స్థాయికి పరివర్తన చెందాడు. ఆలోచనాపరుడు, వస్తునిర్మాత, సౌందర్యాన్వేషకుడు అయ్యాడు. ఈ ఆలోచనాపరుడి స్థాయినించి జ్ఞాన సాధకుడు కావాలి. వస్తునిర్మాతస్థాయినించి సృష్టికర్తగా తన సృష్టికి తాను అధిపతి కావాలి. సౌందర్యాన్వేషణ స్థాయినించి ఆ సౌందర్యంలో ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడుగా, భౌతికతనుండి శాశ్వతత్వం సాధించాలి. ప్రాణికంనుండి జీవాత్మ అమృతత్వానికి, ఆ తర్వాత అనంతత్వ శక్తిని సాధించాలి. మానసికమైన, పాక్షికజ్ఞానంనుంచి పరిపూర్ణదీప్తి వెనుకగల దివ్యదర్శనాన్ని సాధించాలి.

To possess these is to become the superman; for [it] is to rise out of mind into the supermind. Call it the divine mind or Knowledge or the supermind; it is the power and light of the divine will and the divine consciouness. By the supermind the Spirit saw and created himself in the worlds, by that he lives in them and governs them. By that he is Swarat Samrat, self-ruler and all-ruler.

Supermind is superman; therefore to rise beyond mind is the condition.

To be the superman is to live the divine life, to be a god; for the gods are the powers of God. Be a power of God in humanity.

To live in the divine Being and let the consciousness and bliss, the will and knowledge of the Spirit possess thee and play with thee and through thee, this is the meaning.

This is the transfiguration of thyself on the mountain. It is to discover God in thyself and reveal him to thyself in all things. Live in his being, shine with his light, act with his power, rejoice with his bliss. Be that Fire and that Sun and that Ocean. Be that joy and that greatness and that beauty.

When thou hast done this even in part, thou hast attained to the first steps of supermanhood.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి, బి.యస్. రాఘవ

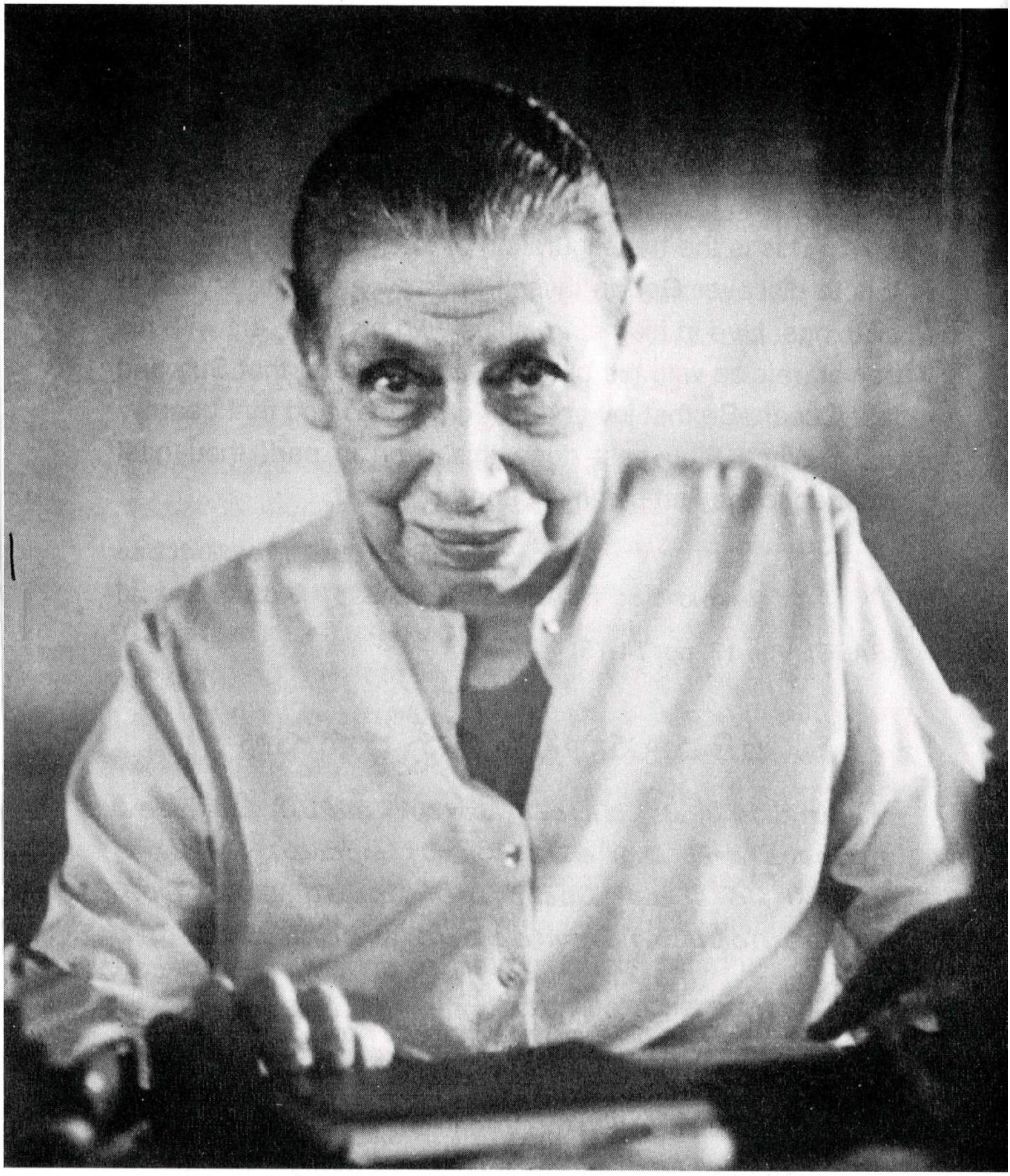
(*SABCL* Vol. 17, pp. 74-75)

అతిమానసానికి సన్నద్ధమగుట

అతిమానసజీవి ఎక్కడనుంచి వస్తాడు? అతనిని నీలోనే ఆవిష్కరించుకోవాలి. నీవు అతిమానసాన్ని అందుకున్న తరువాత ఆ శక్తిని నీలోకి ఆహ్వానించుకోవాలి. నిరంతర తపన, అంకుఠిత దీక్ష, గంభీరమైన ఏకాగ్రతలవలన మనలోనే దానికి రూపమివ్వాలి. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: అతిమానసమెలా ప్రవర్తిస్తుంది? దానినెలా ఆహ్వానించాలి? ఏ రూపంలో అది అభివ్యక్తమౌతుంది?

శ్రీఅరవిందులు 'On the Veda' అనే గ్రంథంలో ఈ ప్రశ్నకి సమాధానాలు చెప్పారు. శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలలో వెతుక్కుంటే మన ప్రశ్నలన్నిటికీ జవాబులు దొరుకుతాయి.

The Mother

నిరంతర తపనవలన, నిరంతర వ్యాప్తి జెంది, ఆత్మ పరిపూర్ణతను పొందినపుడు, దైవేచ్ఛ నీయందు పనిచేయడం ద్వారా నీలో అతిమానసలోకము ఏర్పడవలెను.[3]

అంటే – అతిమానస జీవి, అతిమానసలోకము నీలో ఏర్పడాల్నంటే చైతన్యవికాసంతో నిర్విరామంగా సాధన సాగిస్తూ ముందుకు నడుస్తూనే ఉండాలి. ఎప్పుడో బుద్ధి పుట్టినప్పుడు ఓ సారి వురుకులు పరుగులతో కాస్సేపు కృషి చేసి తర్వాత చతికిలబడటం కాదు. జీవుడు యెల్లవేళలా తదేక భావనతో కృషి సాగిస్తూ సర్వదా ఈ వ్యాపకంలోనే వుండాలి.

అతిమానస మనేది ఈ విశ్వంలో కలదట; అది మనలో అభివ్యక్తమైతే ఎంత బాగుంటుంది! అని కాస్సేపు అనుకుని, తర్వాత లౌకిక వ్యవహారాలలో తలమునకలై ఉండటం సరికాదు. ఇందుకు దైవకృప నపేక్షించాలి. నీలో ప్రగాఢమైన ఆకాంక్ష వుండాలి. దివ్యచిత్త అనుసంధానంతో చైతన్య వికసనం పొందాలి. ఇది తప్పనిసరి అని శ్రీఅరవిందులు స్పష్టంగా చెప్పారు. ఇందుకై తగిన తీవ్రకృషి లేకుండా అమ్మో! ఇది నా వశం కాదనుకుంటే – అసలు దీనిని అపేక్షించమని ఎవరు నిన్ను బలవంతపెట్టారు? అని ప్రశ్నించవలసి వస్తుంది. దివ్యచైతన్యాన్ని మనలో ఆవహించుకునే అర్హత పొందటానికి, మన మెంతో శక్తివంతులము కావాలి. అది అసామాన్యమైనది. అల్పత్వంతో ప్రాపంచిక వ్యవహారాలలో తలమునకలై వున్నవారికి అనల్పమైన అతిమానస చైతన్యాన్ని ఆవహించుకునే తీరిక ఎక్కడిది?

దీని ఆంగ్లమూలం:

("The supramental world has to be formed or created in us by the Divine Will as the result of a constant expansion and self-perfecting"

That is to say, to hope to receive, use and form in oneself a supramental being, and consequently a supramental world,

---

[3] శ్రీఅరవిందులు *'The Secret of the Veda' SABCL* Vol. 10, p. 375

there must first of all be an expansion of consciousness and a *constant* personal progress; not to have sudden flights, a little aspiration, a little effort, and then fall back into somnolence. This must be the *constant* idea of the being, the *constant* will of the being, the c*onstant* effort of the being, the *constant* preoccupaion of the being.

If for five minutes in the day you happen to remember that there is something in the universe like the supramental Force, and that, after all, "it would be nice if it manifested in me", and then all the rest of the time you are thinking of something else and are busy with other things, there is not much chance that it would come and do any serious work in you.Sri Aurobindo says this quite clearly and precisely. He does not tell you that *you* will do it, he says it is the Divine Will. So don't come and say, "Ah! I can't". No one is asking you to do it. But there *must be* enough aspiration and adhesion in the being to make the expansion of the being, the expansion of consciousness possible. For, to tell the truth, everybody is small, small, small, so small that there is not enough room to put any supramental in! It is so small that it is already quite filled up with all the ordinary little human movements. There must be a great widening to make room for the movements of the Supermind.)

ముందు మనలను మన మెంతో విశాలపర్చుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని గాఢంగా ఆకాంక్షించాలి. ఉన్నతచైతన్యాన్ని, దివ్యజ్ఞానాన్ని, దివ్యసత్యాన్ని, విశ్వజనీనతను ప్రగాఢంగా కోరుకోవాలి. అన్నిటికి మించి తరగని సద్భావనామధురంగా బ్రతకాలి. పరిమిత జ్ఞానంతో సంతృప్తిపడి కాలక్షేపం చేయుటంవల్ల లాభం లేదు.

ఇదంత సులువుగా అయేదేనా!

భౌతిక ఆవరణం లోనికి అతిమానసం అవతరించినపుడు నేను చేయవలసిన హెచ్చరికలు ఆనాడే చేశాను. ఈ దివ్యశక్తి వెనువెంటనే దృశ్యమానమవుతుందని గాని, ప్రతి ఒక్కరు ఆధ్యాత్మికసిద్ధి పొంది అలవోకగా కాంతిశిఖరాల నధిరోహిస్తారనిగాని నేనేమీ ప్రకటన చేయలేదే! ఇందుకు సమయం పడుతుందని చెప్పాను. అయ్యో! విషయాలు మరింత జటిలమైనవే అని నిరుత్సాహపడేవారి పట్ల నేను చేయగలిగేదేమి ఉంటుంది, విచారించటం తప్ప. అతిమానసశక్తిని ఇక్కడ శంకించడం అవివేకం. ఇక్కడ మన అర్హత ఏపాటిదనేది గమనార్హం. నిజంగా చిత్తశుద్ధి వుండి పరిపూర్ణమైన ఆకాంక్షతో అతిమానసాన్ని పొందగలిగి వున్న సందర్భాలలో జటిలమైన సమస్య లనుకొన్నవి మంచులా విడిపోయిన దాఖలాలు వున్నాయి.

మనోజిజ్ఞాస వేరు, ప్రగాఢమైన ఆకాంక్ష వేరు. బుద్ధి నైపుణ్యంతో మాటల గారడీలు, భావ విన్యాసాలు ప్రదర్శించవచ్చు. అంతవరకే వాటి విలువ. పోతే, అధిమానసచైతన్య సాధనకి ప్రగాఢ ఆకాంక్ష, అంతరంగ ఇచ్ఛాశక్తి అత్యంత ఆవశ్యకం. ఇవి లేకుంటే అతిమానసచైతన్య సాధన అసాధ్యమే! అతిమానసం కంటబడాలంటే తీవ్రసాధన తప్పనిసరి. నిజం చెప్పాలంటే మన మనుగడ అందుకోసమే. జీవితానికి విలువ సార్ధకత అదే మరి!

శారీరక రూపాంతరీకరణం, భారరహిత తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తూ ఉండి, ఏకకాలంలో పలుచోట్ల దర్శనమిస్తూ ఉండటం – లాంటి అద్భుతాలు గురించి ఇక్కడ ఊహించడం, ప్రస్తావించడం అనుచితమౌతుంది. ఇందుకు సమయం పడుతుంది.

ఆత్మనిగ్రహం, ఆత్మావలోకనం, శారీరక నిగ్రహం, స్పష్టమైన విషయపరిజ్ఞానం, తొట్రుపాటు లేకపోవటం, ముందుచూపు, తాదాత్మ్యత – ఇవి ఉన్నతచైతన్య సాధనలో అగుపించే తొలి లక్షణాలు. సంశయాత్మక పరిస్థితి ఉండదు. అంతరాదేశం వినిపిస్తుంది.

ఇందుకు ఎంతో అర్హత పొందాలి.

*

నువ్వు అతిమానస చైతన్యాన్ని పొందావన్న గుర్తులు:

1. పరిపూర్ణమైన సమతానుభవం

2. సమగ్ర నిస్సంశయాత్మక పరిజ్ఞానం

సంపూర్ణత సాధించాలంటే సహజ సమత్వభావన కావాలి. ఇది భౌతిక, మానసికస్థాయి కార్యకలాపాలన్నిటా వ్యక్తం కావాలి. సమగ్ర, నిస్సంకోచమైన తాదాత్మ్యతానుభవ జ్ఞానం (infallible knowledge through identity) వలననే ఇది సాధ్యపడుతుంది.

దీని నాకాంక్షించే దివ్యచైతన్యశక్తి నావహించుకునే టందులకు సంసిద్ధులై దాని తాలుకు పరిణామ ప్రక్రియని స్వేచ్ఛగా సాగనివ్వాలి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(*CWM* Vol. 8, pp. 204-07; Vol. 15, pp. 110-11)

సమాచార పత్రం

BONNE ANNEÉ – నూతనవర్ష శుభాకాంక్షలు. 1 జనవరి 2004 నాడు శ్రీమాత జపాను దేశంలోని చిత్రము, శ్రీఅరవిందుల పాండిచ్చేరిలోని చిత్రపటములతో కూడిన సందేశ (శ్రీఅరవిందులది) పత్రము ఆశ్రమంలో పంచబడినది. ప్రాతఃకాలమున 6 నుంచి 6-30 వరకు ఆశ్రమవాసులు, ఇతరులు ఆశ్రమంలోను, స్కూలు ప్రాంగణంలోను సునీల్‌గారి సంగీతముతో ధ్యానము చేసిరి. 21 ఫిబ్రవరి నాడు శ్రీమాత జన్మదినోత్సవము ఆశ్రమములోను, దేశ విదేశాలలోని అనేక కేంద్రములలోను జరుపబడును. 29 ఫిబ్రవరి – The Golden Day, The Day of Lord. ఆ రోజున ఆశ్రమంలో ప్రత్యేక కార్యక్రమము లుండును. 23 ఫిబ్రవరి నుండి 5 మార్చి 2004 వరకు డా॥ మంగేష్ నడ్కర్ణిగారు 'సావిత్రి' కి బదులు శ్రీఅరవిందుల 'గీతావ్యాసముల' పై ఒక సదస్సును నిర్వహించదరు. దీనికి అందరూ ఆహ్వానితులే.

17th November 2003

Sitting calm and quiet remember the Mother and open yourself to Her. This is the rule of meditation.

Sir Aurobindo

ప్రశాంతంగా కూర్చొని శ్రీమాతను స్మరిస్తూ, ఆమెకు వివృతము కమ్ము. ధ్యానము చేయుటకు ఇదే చక్కటి మార్గము.

శ్రీఅరవిందులు

24th November 2003

The realisation of the Divine is the one thing needful and the rest is desirable only in so far as it helps or leads towards that or when it is realised, extends or manifests the realisation.

Sir Aurobindo

దైవమును ప్రాప్తించుకొనుటయే మన ఏకైక కర్తవ్యము; ఇతరములు అందుకు దోహదము చేయునవిగాని, దారితీయునవిగాని లేక దైవము ప్రాప్తించినప్పుడు దానిని వృద్ధిపరచునవిగాని అయితేనే ముఖ్యములు.

శ్రీఅరవిందులు

5th December 2003

Sri Aurobindo has given up his body in an act of supreme unselfishness, renouncing the realisation in his own body to hasten the hour of the collective realisation. Surely if the earth were more responsive, this would not have been necessary.

The Mother